

Bruxelles, 13 iulie 2023
(OR. en)

11840/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0250 (COD)**

JAI 1007
COPEN 259
DROIPEN 110
FREMP 218
SOC 537
CODEC 1373

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	12 iulie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 424 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2012/29/UE de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 424 final.

Anexă: COM(2023) 424 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.7.2023
COM(2023) 424 final

2023/0250 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2012/29/UE de stabilire a unor norme minime
privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a
Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului**

{SEC(2023) 270 final} - {SWD(2023) 246 final} - {SWD(2023) 247 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere prevede un set de măsuri specifice menite să îmbunătățească capacitatea victimelor de a se prevala de drepturile pe care le au în temeiul Directivei 2012/29/UE¹ (denumită în continuare Directiva privind drepturile victimelor sau directiva), principalul instrument orizontal în materie de drepturi ale victimelor. Directiva prevede drepturi pentru victimele tuturor infracțiunilor, de exemplu dreptul la informare, dreptul la sprijinire și protecție pe baza nevoilor individuale ale victimelor, drepturi procedurale și dreptul de a obține o hotărâre privind despăgubirile de la autorul infracțiunii la încheierea procedurii penale. Se aplică din noiembrie 2015 în toate statele membre ale UE, cu excepția Danemarcei, care nu are obligații în temeiul acesteia.

În iunie 2020, Comisia Europeană a adoptat **Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025)**² pentru a-și intensifica eforturile de asigurare a accesului la justiție pentru toate victimele criminalității, indiferent de locul sau de circumstanțele în care a avut loc infracțiunea în UE. Strategia identifică cinci priorități-cheie: (i) comunicarea eficientă cu victimele și crearea unui mediu sigur, care să le permită acestora să denunțe comiterea infracțiunii; (ii) îmbunătățirea asistenței și protecției acordate victimelor celor mai vulnerabile; (iii) facilitarea accesului victimelor la despăgubiri; (iv) consolidarea cooperării și a coordonării în rândul tuturor actorilor relevanți și (v) consolidarea dimensiunii internaționale a drepturilor victimelor. Strategia prevede acțiuni fără caracter legislativ pentru Comisie, statele membre și alte părți interesate în vederea atingerii acestor obiective. De asemenea, strategia a însărcinat Comisia să evalueze dacă este necesară o revizuire a Directivei privind drepturile victimelor și, în caz afirmativ, să propună modificările necesare.

Adoptarea Directivei privind drepturile victimelor în 2012 a reprezentat o evoluție foarte importantă pentru consolidarea drepturilor victimelor și a justiției axate pe victime în UE. A jucat un rol major în crearea unui spațiu european de libertate, securitate și justiție. Cu toate acestea, au fost identificate mai multe deficiențe în punerea sa în practică. Acestea sunt abordate prin prezenta revizuire specifică a directivei.

Deficiențele au fost identificate în raportul de evaluare a directivei, adoptat de **Comisie la 28 iunie 2022**³. Evaluarea arată că, deși directiva **aduce, în linii mari, beneficiile preconizate** și are o influență pozitivă asupra drepturilor victimelor, persistă probleme specifice legate de drepturile pe care le au victimele în temeiul acestei directive.

Modul în care autoritățile competente tratează victimele și posibilitatea victimelor de a participa la procedurile penale s-au îmbunătățit în general. Evaluarea a arătat că directiva este într-o măsură satisfăcătoare, coerentă și consecventă cu alte acte legislative. A avut un impact pozitiv asupra dreptului victimelor de acces la informații și a îmbunătățit accesul acestora la

¹ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

² Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025)”, COM(2020) 258 final.

³ Document de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluarea Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 [SWD(2022) 0179 final].

serviciile de sprijinire, în special la serviciile generale de sprijinire care sunt în prezent disponibile pentru toate victimele tuturor infracțiunilor. În general, directiva a îmbunătățit siguranța victimelor.

În pofida acestor evoluții pozitive, **evaluarea evidențiază probleme specifice – care necesită soluții specifice – cu fiecare dintre drepturile prevăzute în directivă**. Problemele sunt legate de lipsa de claritate și de precizie cu care sunt formulate anumite drepturi în directivă și de marja mare de manevră de care dispun statele membre pentru a le transpune. Acest lucru a condus, în unele cazuri, la limitări ale exercitării în practică a drepturilor victimelor și la diferențe în ceea ce privește modul în care statele membre au transpus directiva. De exemplu, în ceea ce privește dreptul la evaluarea individuală a nevoilor victimelor și dreptul la servicii specializate de sprijinire, elementele esențiale sunt reglementate de procedurile naționale. În mod similar, în ceea ce privește dreptul de a obține o hotărâre privind despăgubirile de la autorul infracțiunii, statele membre dispun de o marjă de manevră prea mare. Aceste limitări au afectat exercitarea în practică a drepturilor victimelor.

Problemele menționate afectează capacitatea victimelor de a se prevala de drepturile pe care le au în temeiul directivei și subminează încrederea în sistemele naționale de justiție și în cele din alte state membre. Acest nivel scăzut de încredere duce la un nivel scăzut de denunțare a infracțiunilor, întrucât victimele preferă pur și simplu să nu sesizeze autoritățile competente, pentru că nu au încredere că se vor lua măsurile necesare după denunțarea infracțiunii. Acest lucru afectează buna funcționare a spațiului european de libertate, securitate și justiție. Abordarea acestor probleme necesită o modificare a Directivei privind drepturile victimelor, care poate fi realizată numai la nivelul UE.

Există cinci probleme principale, care sunt descrise mai jos.

1. Victimele nu primesc întotdeauna informații cu privire la drepturile pe care le au sau primesc informații inadecvate care le îngreunează sau le împiedică exercitarea drepturilor. De exemplu, victimele care nu denunță săvârșirea infracțiunii sunt, în practică, private de dreptul de a primi informații, la primul contact cu autoritățile competente, cu privire la drepturile pe care le au. În plus, după cum s-a confirmat în raportul Vociare⁴, potrivit specialiștilor, doar 30 % dintre copii, 26 % dintre persoanele cu dizabilități intelectuale și 26 % dintre persoanele analfabete care trăiesc în UE primesc informații într-un mod adaptat nevoilor lor.
2. Victimele vulnerabile (cum ar fi copiii, persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități, victimele infracțiunilor motivate de ură și victimele aflate în detenție) nu beneficiază întotdeauna de o evaluare promptă a nevoilor lor de protecție și sunt private de măsuri de protecție eficace, cum ar fi ordinele de protecție.
3. Adesea, victimele vulnerabile nu se pot baza pe un sprijin de specialitate, cum ar fi un tratament psihologic pe o perioadă extinsă, la fel cum copiii victime nu beneficiază de o abordare multiinstituțională care să le fie dedicată.
4. Participarea victimelor la procedurile penale este adesea dificilă din cauza lipsei de consiliere și orientare juridică și a diferențelor dintre normele privind statutul victimelor din cadrul acestor proceduri.

⁴ [Raportul de sinteză Vociare](#), publicat în 2019 de Victim Support Europe și Asociația portugheză a drepturilor victimelor (APAV). Raportul evaluează aplicarea practică a Directivei privind drepturile victimelor în 26 state membre ale UE.

5. Accesul victimelor la despăgubiri în cauzele interne și cele transfrontaliere este dificil din cauza faptului că statele nu oferă asistență pentru executarea hotărârii prin care se dispune obținerea de despăgubiri de la autorul infracțiunii, ceea ce duce la un risc de victimizare secundară.

În plus, standardele minime cu privire la ceea ce constituie o justiție adaptată copiilor⁵ și centrată pe victime⁶ au crescut în ultimii 10 ani. Prin urmare, pentru a se asigura faptul că victimele se pot prevala pe deplin pe drepturile lor în funcție de nevoile lor actuale și de evoluțiile recente din domeniul justiției și al tehnologiei, prezenta revizuire propune norme minime mai ambițioase decât cele adoptate în 2012. Acestea se bazează pe cele mai bune practici din statele membre.

Această revizuire urmărește să răspundă problemelor specifice menționate mai sus, vizând un set de obiective generale și specifice (cu un obiectiv specific pentru fiecare problemă specifică).

Obiectivul general al acestei revizuii este de a contribui la buna funcționare a spațiului de libertate, securitate și justiție, bazat pe:

- o recunoaștere eficientă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare în materie penală;
- un nivel ridicat de securitate datorită unui grad sporit de denunțare a infracțiunilor⁷;
- o justiție centrată pe victimă, în care victimele sunt recunoscute și se pot prevala de drepturile lor.

Printre obiectivele specifice ale acestei revizuii se numără:

- (i) o îmbunătățire semnificativă a accesului victimelor la informații;
- (ii) o mai bună aliniere a măsurilor de protecție la nevoile victimelor, astfel încât victimelor vulnerabile să li se garanteze siguranța;
- (iii) un acces îmbunătățit la sprijin de specialitate pentru victimele vulnerabile;
- (iv) o participare mai eficace a victimelor la procedurile penale și
- (v) un acces facilitat la despăgubiri din partea autorului infracțiunii în toate cauzele, atât naționale, cât și transfrontaliere.

Obiectivele specifice și rezultatele acestora au fost evaluate cu atenție în cadrul evaluării impactului. O explicație mai detaliată a obiectivelor și a modificărilor corespunzătoare aduse Directivei privind drepturile victimelor este prezentată în secțiunea 3 privind evaluarea impactului.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

⁵ A se vedea, de exemplu, preluarea rapidă a modelului Barnahus (case destinate copiilor) în statele membre.

⁶ A se vedea, de exemplu, proiectul Re-just „[Plan de acțiune pentru dezvoltarea unor sisteme de justiție penală bazate pe înțelegerea traumei și centrate pe victime](#)”, publicat în 2021, care prezintă standardele recente privind accesul victimelor la informații, inclusiv linii de asistență telefonică, o abordare coordonată a asistenței, protecția victimelor și participarea la justiție.

⁷ După cum se explică în evaluarea impactului, 10-20 % dintre victimele care au indicat că nu denunță comiterea de infracțiuni din cauza temerilor de represalii ar face acest lucru dacă s-ar adopta modificările propuse.

Directiva a fost adoptată la 25 octombrie 2012. De atunci, aceasta nu a fost modificată sau revizuită. Pe lângă Directiva privind drepturile victimelor, legislația UE în această materie include Directiva privind despăgubirile din 2004⁸ și normele UE privind ordinele de protecție⁹. Aceste instrumente sunt, de asemenea, **orizontale** și se aplică tuturor victimelor criminalității.

Legislația UE privind drepturile victimelor include și o **legislație sectorială** compusă din mai multe instrumente care abordează nevoile specifice ale victimelor anumitor categorii de infracțiuni. Printre acestea se numără Directiva privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia¹⁰, Directiva împotriva abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile¹¹, Directiva privind combaterea terorismului¹² și Directiva combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar¹³. La 8 martie 2022, Comisia a adoptat o propunere de directivă privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Propunerea privind violența împotriva femeilor)¹⁴. La 19 decembrie 2022, Comisia a prezentat o propunere de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia¹⁵.

Legislația sectorială **incriminează anumite fapte și prevede, pentru victimele infracțiunilor respective, drepturi suplimentare care răspund mai direct nevoilor lor specifice. Legislația sectorială nu înlocuiește normele Directivei privind drepturile victimelor.** Dispozițiile legislației sectoriale se bazează pe dispozițiile directivei și sunt aplicabile în plus față de acestea. **Legislația sectorială completează dispozițiile directivei oferind drepturi suplimentare victimelor anumitor categorii de infracțiuni.** În urma revizuirii Directivei privind drepturile victimelor, toate victimele, inclusiv cele care intră sub incidența legislației sectoriale, vor beneficia de norme consolidate privind drepturile victimelor. Revizuirea directivei este pe deplin coerentă cu legislația sectorială, astfel încât nu va fi necesar să se revizuiască legislația sectorială deja adoptată sau aflată în stadiu de propunere.

În evaluarea impactului, Comisia a evaluat cu atenție coerența prezentei propuneri cu toate actele legislative sectoriale. În special, coerența măsurilor propuse privind liniile telefonice de asistență pentru victime, îmbunătățirea evaluărilor individuale și măsurile specifice și integrate au fost verificate în raport cu legislația sectorială. Aceasta include legislația existentă

⁸ Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității, JO L 261, 6.8.2004, p. 15.

⁹ Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție (JO L 338, 21.12.2011, p. 2) și Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă (JO L 181, 29.6.2013, p. 4).

¹⁰ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

¹¹ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

¹² Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului. JO.

¹³ Directiva 2019/713 (JO L 123, 10.5.2019, p. 18).

¹⁴ COM(2022) 105 final, 8.3.2022.

¹⁵ COM(2022) 732 final, 19.12.2023.

privind victimele terorismului și copiii victime ale abuzului sexual și măsurile propuse privind victimele violenței împotriva femeilor sau ale violenței domestice și victimele traficului de persoane. Evaluarea a arătat că măsurile propuse completează și consolidează legislația sectorială.

Nivelul de protecție avut în vedere în legislația sectorială nu a fost folosit drept criteriu de referință pentru ridicarea standardelor pentru toate victimele tuturor infracțiunilor în cadrul acestei revizui. Întrucât măsurile legislative sectoriale sunt concepute cu accent pe nevoile specifice ale victimelor anumitor categorii de infracțiuni, este posibil ca acestea să nu fie relevante sau proporționale pentru toate victimele tuturor infracțiunilor. Cu toate acestea, unele dintre măsurile propuse în cadrul acestei revizui pot conține elemente deja acoperite de legislația sectorială. Acest lucru este inevitabil având în vedere obiectul comun al drepturilor victimelor și faptul că **Directiva privind drepturile victimelor se aplică tuturor victimelor, vulnerabile și nevulnerabile.** În cadrul Directivei privind drepturile victimelor, sunt victime vulnerabile cele care au nevoie de sprijin specializat și de măsuri de protecție, de exemplu victimele care intră în domeniul de aplicare al legislației sectoriale existente și propuse, cum ar fi victimele terorismului sau victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, fără a se limita însă la acestea. De pildă, în cadrul acestei revizui, ca modificare a articolului 9 alineatul (1) litera (c) se propune asigurarea unui sprijin psihologic gratuit pentru victimele vulnerabile atât timp cât este necesar. Acesta este deja un drept al victimelor terorismului în temeiul articolului 24 alineatul (2) din Directiva privind combaterea terorismului. Coerența Directivei privind drepturile victimelor cu legislația sectorială este asigurată pe deplin în acest caz, deoarece victimele infracțiunilor vizate de legislația sectorială continuă să beneficieze de drepturile lor în temeiul ambelor acte normative. După intrarea în vigoare a directivei revizuite, victimele terorismului vor continua să beneficieze de dreptul lor la sprijin psihologic gratuit, alături de alte categorii de victime vulnerabile.

Sunt necesare clarificări suplimentare în ceea ce privește serviciile specializate de sprijinire specifice și integrate pentru victimele cu nevoi specifice. Articolul 9 alineatul (3) litera (b) din Directiva privind drepturile victimelor se referă la un astfel de sprijin, în special pentru victimele violenței sexuale, victimele violenței bazate pe gen și victimele violenței în cadrul relațiilor apropiate. Directiva nu se referă însă în mod explicit la alte grupuri de victime cu nevoi specifice. Prin urmare, modificarea propusă clarifică faptul că serviciile de sprijinire dedicate și integrate ar trebui să fie disponibile pentru alte victime cu nevoi specifice, cum ar fi victimele traficului de persoane, victimele criminalității organizate, victimele cu dizabilități, victimele exploatării, victimele infracțiunilor motivate de ură, victimele terorismului sau victimele crimelor internaționale cele mai grave. Acest lucru nu afectează obligațiile statelor membre, prevăzute în propunerea privind violența împotriva femeilor, de a asigura accesul la servicii dedicate și integrate pentru victimele infracțiunilor care fac obiectul respectivei propuneri și, în special, pentru victimele violurilor (centrale de primire în caz de viol în temeiul articolului 28 din propunerea privind violența împotriva femeilor) sau pentru victimele mutilării genitale feminine (în temeiul articolului 29 din propunerea privind violența împotriva femeilor).

În plus, ca răspuns la deficiențele identificate în evaluare, prezenta propunere instituie obligația statelor membre de a stabili protocoale specifice prin care să se organizeze acțiunile serviciilor specializate de sprijinire pentru a se aborda în mod cuprinzător nevoile multiple ale victimelor cu nevoi specifice [a se vedea articolul 9, noul alineat (4) din Directiva privind drepturile victimelor].

Pentru a se asigura faptul că nu există nicio neînțelegere cu privire la domeniul de aplicare al obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul propunerii privind violența împotriva femeilor și al prezentei propuneri privind revizuirea Directivei privind drepturile victimelor,

se propune introducerea în directivă a unei dispoziții explicite care să impună statelor membre să se asigure că transpunerea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei propuneri nu afectează obligațiile care le revin în temeiul propunerii privind violența împotriva femeilor. În plus, pentru a alinia directiva la terminologia utilizată în propunerea privind violența împotriva femeilor, prezenta propunere clarifică faptul că, în cazul în care directiva se referă la victimele violenței de gen, o astfel de noțiune ar trebui să includă victimele violenței împotriva femeilor și victimele violenței domestice.

Această revizuire este, de asemenea, în deplină concordanță cu **strategia UE privind drepturile victimelor**, astfel cum s-a demonstrat în evaluarea impactului.

- **Coerența cu alte politici ale UE**

Această revizuire este, de asemenea, în concordanță cu alte politici ale UE, inclusiv cu digitalizarea. În special, dispoziția propusă privind utilizarea mijloacelor electronice de comunicare răspunde evoluțiilor tehnologice în conformitate cu **politica de digitalizare a Comisiei**, inclusiv cu digitalizarea justiției¹⁶. Pentru a remedia deficiențele identificate, statele membre vor fi obligate să le ofere victimelor posibilitatea de a-și exercita drepturile la informare și de a avea acces la justiție prin intermediul comunicațiilor electronice. Măsurile propuse facilitează, de asemenea, accesul la justiție al victimelor în cauzele transfrontaliere, solicitând statelor membre să faciliteze participarea la procedurile penale a victimelor care își au reședința în străinătate prin videoconferințe și teleconferințe. O astfel de cerință remediază limitarea actuală prevăzută de Directiva 2012/29/UE, care prevede o astfel de posibilitate, dar numai în scopul audierii victimelor în conformitate cu Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 29 mai 2000¹⁷.

Revizuirea se axează pe asigurarea utilizării comunicațiilor electronice. Prin facilitarea accesului egal la informații, protecție, sprijinire, justiție și despăgubiri, revizuirea directivei le conferă tuturor victimelor posibilitatea de a-și exercita drepturile într-un mod mai echitabil. Acest lucru va contribui în mod semnificativ la **obiectivul de dezvoltare durabilă (ODD) nr. 10 al ONU**, care vizează **reducerea inegalităților**.

Având în vedere obiectivul său general de a spori încrederea în instituțiile și serviciile de sprijinire a victimelor criminalității, inițiativa va contribui la promovarea statului de drept și va asigura accesul egal la justiție vizat de **ODD 16 privind pacea, justiția și instituțiile puternice**.

De asemenea, ar fi de așteptat îmbunătățiri pe termen lung în ceea ce privește **sănătatea și bunăstarea (ODD 3)**. Acest lucru se va realiza printr-o mai bună protecție a victimelor și prin reducerea victimizării secundare. Unele efecte indirecte care contribuie la descurajarea criminalității vor contribui, de asemenea, la realizarea de progrese în ceea ce privește acest ODD, de exemplu niveluri mai ridicate de denunțare a infracțiunilor, de acțiuni în justiție și de hotărâri judecătorești executate.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

¹⁷ JO C 197, 12.7.2000, p. 3.

Temeiul juridic al propunerii îl constituie **articolul 82 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**. Acesta permite UE să stabilească norme minime privind drepturile victimelor: (i) în măsura în care este necesar să se faciliteze recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală cu o dimensiune transfrontalieră și (ii) cu condiția să fie luate în considerare diferențele dintre tradițiile și sistemele juridice ale statelor membre. Normele minime privind drepturile victimelor criminalității nu se limitează la situațiile transfrontaliere. La fel ca standardele minime pentru persoanele suspectate și acuzate, UE poate stabili standarde minime pentru normele naționale cu scopul de a spori încrederea reciprocă în sistemele judiciare ale altor state membre. Acest lucru poate îmbunătăți funcționarea recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare în materie penală cu o dimensiune transfrontalieră.

- **Subsidiaritatea**

Pentru ca recunoașterea reciprocă și cooperarea judiciară să fie pe deplin eficace, **trebuie să existe încredere reciprocă între sistemele de justiție penală ale statelor membre**. Ar trebui să existe încredere reciprocă în standardele de echitate și justiție ale sistemelor de justiție, iar oamenii ar trebui să aibă încredere că se vor aplica aceleași norme minime indiferent de țara în care călătoresc sau locuiesc. După cum s-a recunoscut în tratat, stabilirea unor norme minime privind drepturile persoanelor suspectate și acuzate și drepturile victimelor este esențială pentru facilitarea recunoașterii reciproce. Tratatul impune ca UE să acționeze în prealabil în aceste domenii (și anume, înainte ca încrederea în sistemele judiciare ale altor state membre să fie pierdută) pentru a întări această încredere.

Directiva privind drepturile victimelor și legislația sectorială au armonizat deja în mod semnificativ drepturile victimelor și, prin urmare, au contribuit la creșterea încrederii în sistemele judiciare ale altor state membre. Cu toate acestea, după cum s-a descris în evaluare și s-a confirmat în cadrul consultărilor, în pofida progreselor înregistrate în ceea ce privește stabilirea unor standarde minime privind drepturile victimelor, unele **state membre nu au fost în măsură să garanteze exercitarea în mod eficace a acestor drepturi în limitele domeniului de aplicare prevăzut de directivă**.

În plus, standardele minime s-au modificat în ultimii 10 ani de la adoptarea directivei. Acest lucru este legat de evoluțiile din domeniul justiției (justiție adaptată copiilor și axată pe victime), din societate (cum ar fi o nevoie mai mare de a avea o abordare coordonată pentru a se asigura faptul că serviciile de sprijinire a victimelor sunt întotdeauna disponibile într-o situație de criză¹⁸) și tehnologice (digitalizarea, creșterea criminalității online și noile tehnologii pentru sprijinirea și protecția victimelor și accesul acestora la justiție). Trebuie stabilite standarde minime mai ambițioase pentru a asigura eficacitatea directivei și pentru a menține încrederea reciprocă între autoritățile naționale.

Valoarea adăugată a UE ar trebui să provină în principal din facilitarea cooperării judiciare în materie penală și din asigurarea bunei funcționări a spațiului european de libertate, securitate și justiție. Pentru ca acest lucru să se întâmple, **este esențială încrederea în accesul egal al victimelor la drepturi, indiferent de locul din UE în care a avut loc infracțiunea**. Un exemplu de situație în care este necesar un nivel ridicat de încredere în drepturile acordate victimelor este decizia autorităților judiciare privind transferul de

¹⁸ [Apărarea drepturilor fundamentale în perioade de criză | Agenția Uniunii Europene pentru Drepturile Fundamentale \(europa.eu\)](#), 13 octombrie 2022.

proceduri către un alt stat membru. În temeiul Deciziei-cadru 2009/948/JAI¹⁹, autoritățile naționale competente pot contacta autoritățile din alt stat membru atunci când au motive întemeiate să creadă că în acel stat se desfășoară proceduri paralele, putându-se ajunge la un transfer de proceduri. Atunci când decid cu privire la transfer, autoritățile naționale iau în considerare măsura în care victimele care fac obiectul procedurii se pot prevala de drepturile lor în statul membru de transfer. Pentru a lua decizii cu privire la transferuri, este esențial ca autoritățile judiciare să aibă un nivel ridicat de încredere în faptul că victimele vor beneficia de un nivel echivalent de acces la sprijin și protecție, de posibilitatea de a participa la procedurile penale și de acces la despăgubiri din partea autorului infracțiunii în statul membru în care sunt transferate procedurile. Acest lucru este deosebit de important, având în vedere că, recent, Comisia a propus un regulament privind transferul de proceduri în materie penală²⁰ pentru a facilita asigurarea faptului că cercetarea sau urmărirea penală a unei infracțiuni se desfășoară în statul membru cel mai bine plasat să efectueze aceste proceduri²¹.

Valoarea adăugată a UE constă, de asemenea, în abordarea amplitudinii și naturii problemelor pe care statele membre nu le pot rezolva în mod individual.

- **Proportionalitate**

Măsurile propuse în prezenta revizuire au fost evaluate cu atenție în cadrul evaluării impactului. Proportionalitatea s-a reflectat în nivelul de acțiune din sistemele juridice naționale, care presupune trei soluții alternative pentru fiecare dintre cele cinci obiective specifice (de la cele mai puțin costisitoare la cele mai costisitoare pentru statele membre). Proportionalitatea fiecăreia dintre măsurile propuse a fost, de asemenea, evaluată cu atenție și testată împreună cu părțile interesate în cadrul consultărilor.

- **Alegerea instrumentului**

Astfel cum se prevede la articolul 82 alineatul (2) din TFUE, legiuitorul UE poate acționa prin intermediul directivelor. O directivă este obligatorie pentru fiecare stat membru în ceea ce privește rezultatul care trebuie atins, dar lasă la latitudinea autorităților naționale alegerea formei și a metodelor.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

¹⁹ [Decizia-cadru 2009/948/JAI](#).

²⁰ Propunerea Comisiei de regulament privind transferul de proceduri în materie penală COM(2023) 185 final 2023/0093 (COD) a fost adoptată la 5 aprilie 2023.

²¹ Un alt exemplu în care este necesară încrederea este atunci când autoritățile naționale competente se alătură unei echipe comune de anchetă (JIT). Este o formă de cooperare strânsă între autoritățile judiciare competente și autoritățile de aplicare a legii din două sau mai multe state membre în vederea soluționării cazurilor transfrontaliere complexe și adesea de mare amploare (pe baza [Deciziei-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002](#)). Aceste cazuri implică adesea victime vulnerabile din mai multe state membre, de exemplu victime ale traficului de persoane, victime copii ale exploatării sexuale sau victime ale crimelor internaționale celor mai grave, fiind necesar un nivel ridicat de încredere în faptul că victimele implicate în anchete vor fi tratate în mod corespunzător de către toți partenerii și că drepturile lor vor fi respectate în toate țările în cauză. Un exemplu recent este [JIT privind presupusele crime internaționale cele mai grave comise în Ucraina](#) (cu participarea a șapte state membre), vizând victimele ucrainene ale crimelor de război care, de atunci, au fugit din țară în diferite state membre ale UE.

În pregătirea **evaluării generale și a evaluării impactului Directivei privind drepturile victimelor**, Comisia a consultat o gamă largă de părți interesate.

În decembrie 2020, Comisia a publicat **foaia de parcurs a evaluării** acestei inițiative pe site-ul „Exprimați-vă părerea!”²². În cadrul acestei consultări s-au primit 56 de răspunsuri. La 28 iunie 2022, Comisia a adoptat **evaluarea Directivei privind drepturile victimelor**²³. La baza evaluării au stat un studiu de fundamentare a evaluării impactului și colectarea de date, inclusiv printr-o **consultare publică**²⁴. În cadrul consultării publice, Comisia a primit 95 de contribuții, printre care și 20 de documente de poziție.

În cadrul **evaluării impactului referitoare la revizuirea legislației privind drepturile victimelor**, Comisia a efectuat următoarele consultări: o **cerere de contribuții**²⁵ (s-au primit 53 de răspunsuri); o **consultare publică** (s-au primit 72 de răspunsuri, printre care 15 documente de poziție, unul revizuit ulterior); **consultări specifice cu experți din statele membre**, cu **Platforma pentru drepturile victimelor** și cu un **grup de experți în drept penal** și consultări ample ca parte a **studiului efectuat de un contractant extern** pentru a sprijini evaluarea impactului cu privire la costurile și beneficiile opțiunilor de politică.

Au fost consultate următoarele categorii de părți interesate: (i) **profesioniști care lucrează cu victime**, inclusiv autorități judiciare din statele membre, autorități centrale și autorități de aplicare a legii; (ii) **membri ai organizațiilor societății civile care lucrează cu victime**, și anume organizațiile UE și naționale de sprijinire a victimelor și serviciile de sprijinire; (iii) **agențiile și rețelele UE**, inclusiv Agenția UE pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust), Agenția UE pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), Agenția UE pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL), Rețeaua europeană pentru drepturile victimelor, rețeaua UE de puncte de contact naționale pentru despăgubiri, punctele unice de contact pentru victimele terorismului din statele membre, Rețeaua judiciară europeană în materie penală și Agenția pentru Drepturi Fundamentale (FRA), Serviciul European de Acțiune Externă; (iv) **organizații internaționale**, cum ar fi Consiliul Europei; (v) **organizații academice și de cercetare** și (vi) **publicul, inclusiv victimele**.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Prezenta propunere se bazează pe dovezile colectate în cadrul evaluării generale și al evaluării impactului Directivei privind drepturile victimelor.

O serie de **rapoarte și studii** privind drepturile victimelor și punerea în aplicare a Directivei privind drepturile victimelor în statele membre au contribuit, de asemenea, la această revizuire. Printre acestea se numără mai multe rapoarte efectuate în cadrul unor proiecte finanțate de UE²⁶. De asemenea, Comisia a lansat o **analiză cost-beneficiu**, efectuată de un contractant extern, pentru a evalua fezabilitatea financiară a principalelor opțiuni.

În plus, Comisia a luat în considerare **activitatea anterioară desfășurată de Parlamentul European**. Aceasta a inclus un studiu referitor la punerea în aplicare a Directivei privind

²² [Sprijinirea victimelor infracționalității – evaluarea Directivei privind drepturile victimelor \(europa.eu\).](https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13096-Justitie-penala-Norme-le-UE-privind-drepturile-victimelor-actualizare- ro)

²³ Document de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluarea Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 [SWD(2022)180 final].

²⁴ [Sprijinirea victimelor infracționalității – evaluarea Directivei privind drepturile victimelor \(europa.eu\).](https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13096-Justitie-penala-Norme-le-UE-privind-drepturile-victimelor-actualizare- ro)

²⁵ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13096-Justitie-penala-Norme-le-UE-privind-drepturile-victimelor-actualizare- ro>

²⁶ A se vedea Raportul Vociare sau Raportul Artemis. Pentru a vedea exemplele de proiecte, consultați anexa 1 la evaluarea impactului.

drepturile victimelor, realizat de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European în 2017²⁷, un studiu solicitat de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE) privind dreptul procesual penal în întreaga UE²⁸ și Rezoluția Parlamentului referitoare la standardele minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor²⁹.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere se bazează pe constatările evaluării efectuate de Comisie.

Comisia a luat în considerare mai multe opțiuni de politică legislativă în evaluarea impactului. Opțiunile fără caracter legislativ au fost excluse, având în vedere că Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025) include deja măsuri fără caracter legislativ care urmează să fie puse în aplicare în anii următori, iar impactul preconizat al acestora este inclus în scenariul de referință.

Modificările propuse în pachetul preferat de opțiuni de politică din evaluarea impactului vor duce la următoarele rezultate:

- **Un acces mai bun la informații**, în special prin obligația de a înființa linii de asistență telefonică pentru victime, care să le ofere tuturor victimelor ce sună la aceste numere, inclusiv celor care nu denunță o infracțiune, informații cu privire la drepturile lor.
- **Măsuri de protecție mai bine aliniate la nevoile victimelor**, în special datorită îmbunătățirii evaluării individuale a nevoilor de protecție ale victimelor și a listei extinse de măsuri de protecție care vor fi disponibile pentru victime în urma evaluării, de exemplu, ordinele de protecție.
- **Un sprijin mai bun**, în special prin dreptul la **sprijin psihologic** gratuit atât timp cât este necesar, **dreptul la sprijin multiinstituțional dedicat copiilor victime și drepturi pentru persoanele cu dizabilități**.
- **O participare mai eficace a victimelor la procedurile penale prin dreptul la asistență administrativă în instanță și dreptul la o cale de atac**.
- **Un acces mai bun la despăgubiri** prin (i) consolidarea drepturilor victimelor de a obține o hotărâre privind despăgubirile de la autorul infracțiunii în cursul procedurii penale și (ii) obligația impusă statului de a plăti în timp util victimelor despăgubirile stabilite în sarcina autorului infracțiunii în urma hotărârii pronunțate în acest sens, cu posibilitatea ca statul să le recupereze ulterior de la autorul infracțiunii.

²⁷ Directiva 2012/29/UE privind drepturile victimelor – evaluarea punerii în aplicare la nivel european. PE 611.022, decembrie 2017,

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/611022/EPRS_STU\(2017\)611022_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/611022/EPRS_STU(2017)611022_EN.pdf).

²⁸ Dreptul procesual penal în Uniunea Europeană – o analiză comparativă a câtorva diferențe principale și a impactului acestora asupra dezvoltării legislației UE. PE 604.977, august 2018, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604977/IPOL_STU\(2018\)604977_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604977/IPOL_STU(2018)604977_EN.pdf)

²⁹ Rezoluția Parlamentului European din 30 mai 2018 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2012/29/UE de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității [2016/2328 (INI)].

După cum s-a demonstrat în evaluarea impactului, în fiecare stat membru **beneficiile preconizate în urma modificărilor propuse în prezenta revizuire depășesc costurile estimate.**

Raportul costuri-beneficii variază de la un stat membru la altul, în unele state membre fiind mai mare (un impact pozitiv mai mare per euro cheltuit) și în altele, mai scăzut (impact pozitiv mai scăzut per euro cheltuit). Principalul motiv al acestor diferențe este reprezentat de pozițiile de plecare diferite ale statelor membre și se explică în special prin nivelul efortului (costurile) pe care statele membre trebuie să îl depună pentru a obține rezultatele modificărilor propuse, diferențele în ceea ce privește costurile legate de transpunerea anumitor măsuri (de exemplu, sprijinul psihologic) și numărul diferit de victime de la un stat membru la altul.

Evaluarea impactului arată în mod clar că, deși statele membre vor trebui să realizeze anumite investiții inițiale, modificările propuse vor conduce la o mai bună funcționare a economiilor, la societăți mai reziliente și la instituții publice mai puternice. Victimele criminalității care beneficiază prompt de sprijinire și protecție se integrează mai ușor în societate, revin mai rapid în câmpul muncii și sunt mai puțin dependente de sistemele de asistență medicală. Aceste victime sunt, de asemenea, mai dornice să denunțe infracțiunile și să coopereze cu autoritățile competente. Prin urmare, ca urmare a modificărilor propuse, statele membre vor beneficia de economii îmbunătățite, de societăți mai integrate și de sisteme de justiție mai puternice.

Proiectul de evaluare a impactului a fost prezentat Comitetului de analiză a reglementării la 3 noiembrie și a fost pus în discuție la 30 noiembrie 2022. Evaluarea impactului a fost ușor revizuită după ședința Comitetului pentru a reflecta mai precis costurile de punere în aplicare și metodologia de evaluare a opțiunilor. La 1 decembrie, Comitetul a emis un aviz pozitiv cu privire la proiect, fără rezerve.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Analiza din evaluarea impactului sugerează că pachetul de opțiuni preferate ar trebui să reducă, pe termen lung, sarcina suportată de statele membre, chiar dacă unele costuri vor crește pe termen scurt. Această creștere ar trebui să fie mai mult decât compensată de beneficiile preconizate aduse de pachetul de opțiuni.

Prin aplicarea diferitelor măsuri, autoritățile naționale vor beneficia de un anumit grad de simplificare, sporindu-se astfel cooperarea și coordonarea între cei care se ocupă de victime, inclusiv serviciile de sprijinire. Acest lucru va duce la o organizare mai eficientă a sistemelor judiciare. În special, sarcina pe care în prezent o are poliția, aferentă obligației de a furniza informații complete cu privire la drepturile victimelor, în conformitate cu nevoile specifice ale fiecărei victime, va fi partajată cu alte entități (inclusiv organizații neguvernamentale și voluntari).

Au fost identificate beneficii suplimentare pentru funcționarea sistemelor de justiție ale statelor membre. În special, se preconizează că serviciile care se ocupă de despăgubirile acordate de stat vor beneficia în mod semnificativ de punerea în aplicare pe deplin a opțiunii preferate în ceea ce privește despăgubirile pronunțate de instanță. O mai mare simplificare ar trebui să se realizeze prin abordarea tuturor aspectelor legate de despăgubiri în cadrul procedurilor penale, și nu în cadrul ambelor tipuri de proceduri - penale și civile. Acest lucru va reduce numărul de cauze civile și va spori eficiența sistemului judiciar.

La 5 decembrie 2022, **platforma „Pregătiți pentru viitor”** și-a adoptat avizul privind revizuirea acquis-ului privind drepturile victimelor³⁰. Sugestiile propuse sunt în concordanță cu activitatea în curs în domeniul drepturilor victimelor și cu opțiunile de politică preferate în evaluarea impactului.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Toate opțiunile de politică au urmărit să reducă discriminarea prin asigurarea unui **acces egal la informații, protecție, sprijin, justiție și despăgubiri** și prin asigurarea unor standarde minime adecvate pentru toate victimele criminalității, fără diferențiere, ținând seama în mod corespunzător de nevoile specifice ale victimelor.

În mod concret, în ceea ce privește **accesul egal la informații** privind drepturile victimelor, s-a luat în considerare modul în care se poate asigura un acces mai bun al **victimelor din instituții închise**. Prin intermediul site-ului web (care face parte integrantă din linia de asistență telefonică pentru victime) se va îmbunătăți accesul la informații pentru victimele care nu vorbesc limba oficială a statului membru. Prin îmbunătățirea **evaluărilor nevoilor individuale**, nevoile individuale ale victimelor pot fi mai bine evaluate, ceea ce va duce la o **protecție mai echitabilă și mai eficace** a victimelor celor mai vulnerabile. În ceea ce privește sprijinul acordat victimelor, inițiativa prevede, printre altele, **extinderea sprijinului psihologic gratuit** la un grup mai larg de victime (în prezent, acesta este rezervat victimelor terorismului). În plus, revizuirea intenționează să le acorde tuturor victimelor criminalității **mai multe drepturi pe tot parcursul procedurilor penale, indiferent de statutul lor oficial** de parte. Prin urmare, posibilitatea de a fi însoțite în cursul procedurilor este de natură să încurajeze toate victimele să își exercite drepturile. A fost adăugată o dispoziție privind drepturile persoanelor cu dizabilități, în sensul ca drepturile din prezenta propunere să poată fi exercitate având în vedere nevoilor lor specifice. Acest lucru le va permite persoanelor cu dizabilități să beneficieze, în condiții egale cu celelalte persoane, de drepturile acordate victimelor. Toate aceste schimbări vizează reducerea inegalităților și se preconizează că vor avea un impact pozitiv asupra drepturilor fundamentale.

Ingerința în dreptul victimei și al autorului infracțiunii la respectarea vieții private și de familie (articolul 7) și la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8) este necesară și proporțională pentru a se asigura că victimele se pot prevala efectiv de drepturile lor la sprijinire și protecție. În plus, propunerea prevede o obligație specifică de a nu partaja datele cu caracter personal ale victimei cu autoritățile din domeniul migrației. Această garanție asigură faptul că informațiile despre victimă sunt prelucrate numai în scopul directivei. Colectarea datelor cu caracter personal în scopuri statistice este necesară pentru a asigura eficacitatea măsurilor din cadrul acestei revizuii și pentru a defini politica privind drepturile victimelor. Respectarea vieții private și de familie a victimelor este consolidată în continuare prin asigurarea faptului că, în urma evaluărilor individuale, se iau măsuri adecvate de protecție împotriva infractorilor.

Printre drepturile fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se numără dreptul la viață (articolul 2), dreptul la respectarea integrității persoanei (articolul 3), dreptul la viață privată și de familie (articolul 7), protecția datelor cu

³⁰

https://commission.europa.eu/system/files/2022-12/Final%20opinion%202022_SBGR3_07%20Revision%20of%20the%20victims%20rights%20acquis_rev.pdf

caracter personal (articolul 8), dreptul la egalitate în fața legii (articolul 20), dreptul la nediscriminare (articolul 21), drepturile copilului (articolul 24), integrarea persoanelor cu handicap (articolul 26), dreptul la asistență socială și la asistență medicală (articolul 35), dreptul la bună administrare (articolul 41) și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47).

Propunerea a fost evaluată, de asemenea, **din perspectiva drepturilor autorilor infracțiunilor** și ale persoanelor suspectate și acuzate. Printre acestea se numără dreptul de acces la justiție (articolul 47), prezumția de nevinovăție (articolul 48), dreptul la apărare și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor (articolul 49), dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune (articolul 50) și normele UE privind drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și acuzate. S-a constatat că opțiunile nu afectează drepturile fundamentale ale infractorilor și nici ale persoanelor suspectate și acuzate.

În plus, prezenta propunere ia în considerare drepturile persoanelor cu dizabilități și obligațiile consacrate în Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități, la care UE și toate statele membre sunt părți.

Se preconizează că propunerea va consolida drepturile fundamentale ale victimelor. Cu toate acestea, pentru unele opțiuni, efectul direct asupra drepturilor fundamentale va fi mai pronunțat decât pentru altele. Întrucât este imposibil să se cuantifice impactul, a fost aleasă o analiză calitativă ca metodologie. Acest lucru se realizează prin evaluarea gradului în care fiecare opțiune aduce îmbunătățiri în raport cu scenariul de referință.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului UE.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

În conformitate cu articolul 2 din prezenta propunere, statele membre au obligația de a asigura intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma dispozițiilor până la *[doi ani de la intrarea în vigoare a directivei]*. Există o excepție de la introducerea dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 26b (privind utilizarea mijloacelor electronice de comunicare), care ar trebui adoptate și publicate până la *[patru ani de la intrarea în vigoare a directivei]*. Statele membre trebuie să comunice Comisiei textul dispozițiilor pe care le-au adoptat.

Comisia va monitoriza și va evalua impactul prezentei propuneri utilizând mecanismele existente în temeiul directivei actuale. În plus, în conformitate cu articolul 28 (Furnizarea de statistici), statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a institui un sistem de colectare, producere și difuzare a statisticilor privind victimele criminalității. Statele membre trebuie să transmită aceste date Comisiei (Eurostat) o dată la trei ani.

Comisia va continua să organizeze reuniuni ale Platformei UE pentru drepturile victimelor pe teme legate de drepturile victimelor. Aceste schimburi vor contribui, de asemenea, la monitorizare și evaluare.

Până la *[șase ani de la adoptare]*, Comisia trebuie să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea Directivei 2012/29/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. În raport trebuie să se evalueze în ce grad statele membre

au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel tehnic.

- **Documente explicative (pentru directive)**

Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei directive, este necesar un document explicativ (de exemplu, sub forma unor tabele de corespondență), astfel cum se prevede în hotărârea Curții de Justiție a UE în cauza C-543/17³¹. Legislația de transpunere a Directivei privind drepturile victimelor rareori se limitează la un singur text juridic, deoarece dispozițiile sunt adesea încorporate în diferite instrumente naționale. Din acest motiv, statele membre trebuie să furnizeze Comisiei un document explicativ cu textul dispozițiilor adoptate care transpun prezenta directivă.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Modificările aduse Directivei privind drepturile victimelor vizează dispoziții care au drept obiectiv: să îmbunătățească accesul victimelor la informații și la denunțarea infracțiunilor, să faciliteze accesul la asistență de specialitate pentru victimele vulnerabile, inclusiv pentru copii și pentru victimele cu dizabilități, care să beneficieze de un acces îmbunătățit la justiție, să conducă la o participare mai eficace a victimelor la procedurile penale, la un acces îmbunătățit al victimelor la despăgubiri, la o mai bună aliniere a măsurilor de protecție a victimelor la nevoile acestora, la utilizarea mijloacelor electronice de comunicare și la impunerea unor obligații specifice pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice.

- (a) Dispoziții care vizează îmbunătățirea accesului victimelor la informații și a gradului de denunțare a infracțiunilor (articolele 3a, 5a și 26a).

În temeiul articolului 4 din directivă, victimele au dreptul de a primi informații cu privire la drepturile lor **de la primul contact cu autoritățile competente**, de obicei poliția. Dar nu toate victimele contactează autoritățile competente. După cum s-a subliniat în Raportul din 2021 al Agenției pentru Drepturi Fundamentale³², **în majoritatea cazurilor, victimele nu denunță săvârșirea infracțiunii. Aceste victime sunt private de accesul la informații**, neavând acces nici la informații cu privire la drepturile lor la sprijinire și protecție, indiferent dacă denunță sau nu infracțiunea.

Deși directiva impune ca informațiile să le fie furnizate victimelor în conformitate cu dreptul de a înțelege și de a fi înțeles (articolul 3 din directivă), în urma evaluării s-a constatat că, în practică, autoritățile competente utilizează adesea un limbaj care nu este adaptat la nevoile victimelor³³. De exemplu, în cazul persoanelor cu dizabilități, al persoanelor care nu vorbesc limba națională, al copiilor și al persoanelor în vârstă. În plus, întrucât primul contact cu autoritățile competente se desfășoară în locul în care a fost comisă infracțiunea, persoanele aflate în stare de șoc imediat după incident nu sunt în măsură să înțeleagă informațiile pe care le primesc.

În temeiul articolului 6 din directivă, victimele ar trebui să primească, de asemenea, **informații ulterioare din partea autorităților competente** cu privire la diferitele etape ale procedurii penale, rolul lor și situația autorului infracțiunii (de exemplu, eliberarea acestuia

³¹ Hotărârea Curții de Justiție (Marea Cameră) din 8 iulie 2019 în cauza C-534/17 Comisia Europeană/Regatul Belgiei.

³² [Sondajul FRA privind criminalitatea, siguranța și drepturile victimelor](#), februarie 2021.

³³ De exemplu, în mai multe state membre (printre care Bulgaria, Portugalia, România și Slovacia), informațiile scrise furnizate de autorități constau într-o copie a dispozițiilor naționale privind drepturile victimelor.

din detenție). Cu toate acestea, o mare parte a părților interesate consultate în cadrul evaluării au considerat că victimelor nu li se respectă pe deplin drepturile la informare încă de la primul contact cu o autoritate competentă în temeiul directivei, iar acest lucru ar trebui îmbunătățit.

Nu este încă disponibil în toate statele membre **un mijloc mai cuprinzător de comunicare cu victimele**, care să țină seama de complexitatea nevoilor victimelor în ceea ce privește dreptul lor de acces la informații. Multe **victime nu se pot baza încă pe linii de asistență telefonică care utilizează numărul de telefon 116 006**³⁴ destinat victimelor. Aceste linii de asistență telefonică ar trebui să le ofere victimelor informațiile de care au nevoie în orice moment. Victimele ar trebui să poată vorbi liber despre experiența trăită și să fie îndrumate către poliție sau alte servicii, dacă este necesar. Și mai puține victime beneficiază de linii de asistență telefonică mai avansate, cu un site web aferent cuprinzător, care să permită contactarea prin chat și e-mail, pe lângă apelurile telefonice³⁵.

Pentru a rezolva problemele identificate în ceea ce privește accesul victimelor la informații, în prezenta revizuire se propun un set de măsuri, în special obligația statelor membre de a pune la dispoziție **linii de asistență telefonică pentru victime** (articolul 3a). Se va utiliza **numărul de telefon 116 006, valabil la nivelul UE**, și un site web cu **tehnologie de ultimă generație** pentru a oferi un acces optim în majoritatea limbilor vorbite și persoanelor cu dizabilități. Linia de asistență telefonică va fi un prim punct de contact pentru toate victimele, indiferent de infracțiune, va oferi sprijin emoțional și va îndruma victimele către servicii de sprijinire specializate, dacă este necesar.

Revizuirea propusă este în concordanță cu alte linii de asistență telefonică care utilizează numerele rezervate din UE începând cu 116, cum ar fi copiii dispăruți (116 000) și victimele violenței de gen (116 116). Propunerea este, de asemenea, în conformitate cu strategia Comisiei intitulată „Un internet mai bun pentru copii”³⁶. Aceasta sprijină rețeaua de centre pentru un internet mai sigur (SIC), care include linii de asistență telefonică pentru copii, părinți și îngrijitori pe teme privind spațiul online (cum ar fi violența online și hărțuirea pe internet) și linii telefonice de urgență pentru raportarea materialelor online care conțin abuzuri asupra copiilor. Propunerea este, de asemenea, în conformitate cu politica Comisiei menită să asigure că numărul 116 111 abordează problema hărțuirii pe internet.

Pentru a asigura faptul că victimele primesc informații cuprinzătoare și incluzive, propunerea obligă statele membre să instituie proceduri specifice sub formă de **protocoale**. Articolul 26a prevede ca astfel de protocoale să fie instituite în cooperare cu autoritățile de aplicare a legii, cu autoritățile judiciare (procurori și judecători) și cu organizațiile de sprijin. Aceștia vor oferi instrucțiuni diferiților parteneri cu privire la modul în care se poate asigura faptul că victimele primesc informații adaptate nevoilor lor individuale și relevante pentru etapa specifică a procedurii.

³⁴ Instituite în temeiul Deciziei Comisiei din 30 noiembrie 2009 de modificare a Deciziei 2007/116/CE în ceea ce privește introducerea unor numere rezervate suplimentare care încep cu 116. Introducerea numerelor rezervate nu este obligatorie, ci recomandată. Trebuie îndeplinite anumite condiții pentru utilizarea numerelor. Pentru victime, linia de asistență telefonică 116 006 trebuie să ofere informații cu privire la drepturile victimelor, să îndrume apelanții către poliție și alte servicii (dacă este necesar) și să ofere consiliere.

³⁵ Printre cele mai bune exemple se numără: [linia de asistență telefonică irlandeză](#), [linia de asistență telefonică estoniană](#), [linia de asistență telefonică croată](#), [linia de asistență telefonică letonă](#), [linia de asistență telefonică suedeză](#).

³⁶ COM(2022) 212 final, 11.5.2022.

Revizuirea prevede, de asemenea, obligația de a se asigura că victimele pot **denunța infracțiunile** utilizând **tehnologiile informației și comunicațiilor** [articolul 5a alineatul (1)]. Denunțarea infracțiunilor va fi, de asemenea, facilitată pentru persoanele aflate în detenție [detaliile vor fi furnizate în protocoalele instituite pe baza coordonării și cooperării dintre autoritățile de aplicare a legii, autoritățile judiciare (procurori și judecători) și organizațiile de sprijinire (articolul 26a)].

Denunțarea infracțiunilor va fi, de asemenea, mai ușoară pentru migranții în situație ilegală. Articolul 5a alineatul (5) din propunere prevede că autorităților competente care intră în contact cu o victimă ce denunță o infracțiune **nu li se va permite, cel puțin până la finalizarea primei evaluări individuale, să transfere date cu caracter personal legate de statutul șederii victimei către autoritățile din domeniul migrației dacă aceste date au fost colectate ca urmare a denunțării unei infracțiuni**, după cum se menționează la articolul 22 din directivă. În acest context, ar trebui reamintit faptul că denunțarea infracțiunii și participarea la proceduri penale în temeiul Directivei 2012/29/UE nu creează niciun drept în ceea ce privește statutul șederii victimei și nici nu au efect suspensiv atunci când se stabilește statutul șederii acesteia. În plus, în cazul migranților în situație ilegală care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente, autoritățile relevante au obligația de a le informa cu privire la drepturile și posibilitățile pe care le au în temeiul Directivei privind permisul de ședere. Printre aceste posibilități se numără, în special, acordarea unei perioade de reflecție pentru a decide dacă să coopereze în cadrul anchetei și eliberarea unui permis de ședere.

(b) Dispoziții pentru facilitarea accesului la asistență de specialitate pentru victimele vulnerabile, inclusiv pentru copii [articolele 9 alineatul (1) și articolele 9a și 24]

Articolele 8 și 9 din directivă prevăd dreptul la un sprijin gratuit, specializat, orientat și integrat pentru victimele cu nevoi specifice, inclusiv dreptul la sprijin psihologic, dacă este cazul. Cu toate acestea, evaluarea a demonstrat că, adesea, victimele vulnerabile, inclusiv copiii, nu pot beneficia de un sprijin eficace³⁷.

Lipsa unei abordări care să țină seama de nevoile copiilor continuă să fie o problemă în multe state membre³⁸. Evaluarea a demonstrat că nu există o înțelegere comună cu privire la sprijinul orientat și integrat necesar pentru victimele vulnerabile, în special pentru copii. Prin urmare, nu toți copiii din UE pot beneficia de un sprijin specializat de înaltă calitate. Strategia cuprinzătoare a UE privind drepturile copilului (2021-2024)³⁹ prevede că procedurile judiciare trebuie să fie adaptate vârstei și nevoilor copilului și să le respecte toate drepturile, ținând seama de interesul superior al copilului. Modelul Barnahus este în prezent cel mai avansat exemplu de abordare a justiției într-un mod adaptat copiilor⁴⁰. Revizuirea directivei se bazează pe principiile modelului Barnahus, însă nu le impune statelor membre să urmeze acest model. Pentru a rezolva problema, revizuirea impune, în cadrul unui nou articolul 9a, ca statele membre, cu scopul de a sprijini și a proteja copiii victime, **să prevadă o abordare**

³⁷ Aproximativ jumătate dintre părțile interesate consideră că victimele cu nevoi specifice nu primesc suficient sprijin.

³⁸ În cursul consultărilor, în mai multe state membre, printre care BE, BG, DE, EL, LT și PT, s-au raportat numeroase probleme legate de înregistrările video ale copiilor în scopul obținerii de probe, de participarea la proces a copiilor într-un mod care să fie adaptat acestora sau de abordări individuale pentru copiii cei mai vulnerabili.

³⁹ COM(2021) 142 final, 24.3.2021.

⁴⁰ [Despre Barnahus](#) – ca birou adaptat copiilor, unde autoritățile de aplicare a legii, justiția penală, serviciile de protecție a copilului și lucrătorii din domeniul medical și al sănătății mintale cooperează și evaluează împreună, sub același acoperiș, situația copilului și decid cu privire la acțiunile ulterioare.

multiinstituțională dedicată acestora, bazată pe furnizarea de servicii într-un mod integrat și coordonat, în aceleași spații. Aceasta este principala completare a măsurilor adaptate copiilor deja prevăzute în directivă (cum ar fi înregistrarea video a mărturiilor, evitarea contactului vizual, efectuarea de interviuri adaptate copiilor de către aceeași persoană). În cadrul acestei revizuirii, statele membre au, de asemenea, obligația de a pune la dispoziția tuturor victimelor copii care au nevoie o astfel de abordare multiinstituțională dedicată și integrată.

Evaluarea a evidențiat, de asemenea, că **sprijinul psihologic gratuit pentru victime nu este întotdeauna disponibil în aproape jumătate din statele membre**⁴¹. După primele sesiuni, victimelor li se cere adesea să plătească pentru a beneficia de sprijin psihologic. Acest lucru este deosebit de problematic pentru victimele vulnerabile care, de obicei, nu își pot permite să plătească. Efectele criminalității pot fi de lungă durată și există mai mulți factori care agravează aceste efecte, cum ar fi gravitatea infracțiunii, situația personală a victimei și eventuala victimizare anterioară⁴². Prin urmare, astfel cum se subliniază într-un raport al FRA din 2019 (p. II), victimele infracțiunilor săvârșite prin violență nu vor putea juca un rol semnificativ în cadrul procedurilor penale dacă nu **primesc sprijin psihologic profesionist și capacitant**.

Pentru a rezolva problema, revizuirea propune, la articolul 9 alineatul (1), ca serviciile specializate de asistență să includă **sprijin psihologic gratuit atât timp cât este necesar** pentru toate victimele vulnerabile care au nevoie de un astfel de sprijin – și anume, în cazul în care evaluarea individuală arată că acest lucru este necesar. Toate victimele vor continua să beneficieze de sprijin emoțional și psihologic, adesea disponibil pe termen scurt după săvârșirea infracțiunii, însă victimele cu nevoi specifice vor beneficia de un acces facilitat la un astfel de sprijin psihologic care ar trebui să fie disponibil nu numai pe termen scurt după săvârșirea infracțiunii, ci și pe termen lung (atât timp cât este necesar).

Ambele măsuri propuse necesită coordonarea la nivel național între serviciile de sprijinire, autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare specificate în protocoale (articolul 26a).

Accesul victimelor la serviciile de sprijinire va fi consolidat prin cerința ca serviciile de sprijinire a victimelor să rămână operaționale în situații de criză – în conformitate cu lecțiile învățate în timpul pandemiei de COVID-19. Acest lucru se va realiza prin adăugarea unui alineat la articolul 8 din directivă. Victimele vor putea, de asemenea, să beneficieze de mijloace facilitate de sesizare a serviciilor de sprijinire a victimelor (modificarea articolului 8).

Măsurile propuse clarifică domeniul de aplicare al sprijinului acordat victimelor celor mai vulnerabile, inclusiv copiilor. În plus, acestea îmbunătățesc încrederea în sistemele de justiție naționale și ale altor state membre.

(c) Dispoziții care să le asigure victimelor un acces mai eficient la justiție (articolele 10a și 10b)

În temeiul directivei, printre principalele drepturi care facilitează participarea victimelor la procedurile penale se numără dreptul de a fi audiat (articolul 10 din directivă), drepturile în cazul unei hotărâri de neîncepere a urmăririi penale (articolul 11 din directivă), dreptul la

⁴¹ AT, CY, CZ, DE, EE, IE, LT, LV, MT, NL, PT, SI.

⁴² Consecințele psihologice ale criminalității pot include anxietate, depresie, vinovăție, rușine, comportament autodistructiv și incapacitatea de a acționa sau de a gândi rațional, a se vedea [*Psychological Reactions of Victims of Violent Crime*, Cambridge University Press](#) (Reacțiile psihologice ale victimelor infracțiunilor săvârșite prin violență), 2018.

asistență juridică (articolul 13 din directivă) și un set de drepturi care vizează protejarea victimelor împotriva victimizării secundare și repetate în cursul procedurii (articolele 18-24 din directivă). Evaluarea și consultările au evidențiat faptul că participarea victimelor la procedurile penale este dificilă sau chiar imposibilă, cu excepția cazului în care acestea sunt **însoțite și consiliate în mod corect. Oferirea de consiliere de către un avocat**, care să reprezinte victima în instanță, răspunde majorității problemelor, în special aspectelor juridice. Cu toate acestea, nu toate victimele au dreptul la un avocat. Asistența juridică se poate acorda persoanelor care nu dispun de resurse suficiente, ceea ce se stabilește prin verificarea, deosebit de strictă în unele state membre, a mijloacelor de trai. În plus, de asistență judiciară pot beneficia cei care au suferit de pe urma anumitor tipuri de infracțiuni, dar numai dacă aceștia sunt parte la o procedură penală (articolul 13 din directivă). Prin urmare, este esențial ca victimele să aibă, de asemenea, dreptul de a fi **însoțite de o altă persoană decât un avocat**, care ar putea cel puțin să ofere consiliere cu privire la rolul și drepturile victimelor în cursul procedurilor și să ofere sprijin emoțional. Articolul 20 din directivă prevede un astfel de drept, dar se limitează la faza de cercetare (înainte de proces).

În acest context, este esențial să se asigure faptul că toate victimele din UE au cel puțin **dreptul de a fi asistate** în timpul procesului și de a primi informații adecvate din partea personalului instanței⁴³.

Evaluarea arată că o altă problemă majoră în ceea ce privește participarea victimelor la procedurile penale este că, în unele state membre, **victimele nu au statutul juridic de parte la procedura penală**⁴⁴. În conformitate cu directiva, acest aspect este reglementat de dreptul național, deci statutul victimelor diferă de la un stat membru la altul (de exemplu, victimele pot avea statutul de parte, de asistent al acuzării, de parte civilă sau de martor cu dreptul de a fi audiat). În plus, adesea victimele **nu dispun de căi de atac pentru a contesta** hotărârile care le privesc în mod direct⁴⁵. Acest lucru duce la o încălcare *de facto* a dreptului victimelor de a avea acces la justiție.

Pentru a asigura o participare mai eficace a victimelor la procedurile penale, prezenta revizuire propune stabilirea, **într-un nou articol 10a, a unui drept la asistență în instanță**.

Această revizuire propune, de asemenea, stabilirea unui drept al victimelor de **a contesta hotărârile luate în cursul procedurilor judiciare care privesc anumite drepturi ale victimelor în temeiul prezentei directive**, cum ar fi dreptul la măsuri speciale de protecție pentru victimele cu nevoi specifice și dreptul la traducere în timpul audierii în instanță. Statele membre ar trebui să se asigure că victimele pot contesta aceste hotărâri independent de statutul lor în cadrul procedurilor penale și în conformitate cu principiul controlului jurisdicțional (articolul 10b).

Prin urmare, experiențele victimelor cu sistemul de justiție penală și încrederea în acesta vor fi îmbunătățite. Acest lucru le va ajuta să își facă auzită vocea, să depună mărturii mai bune și să participe mai bine la procedura penală, ceea ce va spori eficacitatea sistemului judiciar.

(d) Dispoziții care să le asigure victimelor un acces mai eficient la despăgubiri

⁴³ Există exemple de bune practici. De exemplu, în Irlanda, [V-Sac le oferă sprijin victimelor în instanță](#) prin intermediul unor voluntari instruiți; numărul victimelor asistate astfel anual este de peste o mie.

⁴⁴ Cel puțin în opt state membre – CY, EE, EL, FR, IE, MT, NL, RO.

⁴⁵ În 13 state membre, victimele nu dispun de căi de atac adecvate pentru a contesta deciziile care le privesc în mod direct (BE, DE, FR, HU, IE, LT, LU, LV, MT, NL, RO, SE, SK). Acest lucru este legat în principal de lipsa calității procesuale active.

După cum s-a subliniat în strategia UE privind drepturile victimelor, în multe state membre, accesul victimelor la despăgubiri din partea autorului infracțiunii și a statului rămâne dificil. Problema se referă atât la cauzele interne, cât și la cele transfrontaliere. În temeiul articolului 16 din directivă, toate victimele au dreptul de a obține o **hotărâre privind despăgubirile din partea autorului infracțiunii** în cursul procedurii penale, cu excepția cazului în care legislația națională prevede că o astfel de decizie să fie luată în cadrul altor proceduri judiciare. După cum se arată în raportul Milquet și după cum s-a confirmat în evaluare, acest drept este adesea ineficace⁴⁶, deoarece, în unele state membre, adesea nu se pronunță o hotărâre privind despăgubirile în cadrul procedurilor penale⁴⁷. În plus, chiar și după ce o procedură penală se încheie cu pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care se impune autorului infracțiunii obligația de a plăti despăgubiri, adesea victima nu este despăgubită, deoarece este dificil să se obțină plata de la autorul infracțiunii. Lipsa accesului efectiv la despăgubiri din partea autorului infracțiunii în cadrul procedurii penale face ca victimele să fie nevoite să se angajeze în proceduri civile greoaie și îndelungate. De asemenea, este posibil ca acestea să trebuiască să solicite despăgubiri din partea statului în temeiul normelor naționale privind despăgubirile acordate de stat⁴⁸. Problema se referă atât la cauzele interne, cât și la cele transfrontaliere.

Pentru a facilita accesul victimelor la despăgubiri din partea autorului infracțiunii, prezenta revizuire propune să se acorde victimelor **dreptul de a obține o hotărâre privind despăgubirile din partea autorului infracțiunii numai în cursul procedurii penale**. Prin urmare, ar trebui eliminată actuala excepție prevăzută la articolul 16 din directivă, când în dreptul intern se prevede că o astfel de decizie se adoptă în cadrul altor proceduri judiciare. În plus, Comisia propune ca **statele membre să fie obligate să plătească în avans victimei despăgubirile datorate de autorul infracțiunii** imediat după pronunțarea hotărârii și apoi să solicite rambursarea despăgubirii de la autorul infracțiunii **[noul alineat (2) de la articolul 16]**.

Se preconizează că aceste propuneri vor aduce o îmbunătățire considerabilă a standardelor privind despăgubirile acordate victimelor de autorul infracțiunii în cauzele interne și transfrontaliere. Facilitând acest lucru, se vor limita – în mare măsură – situațiile în care victimele solicită despăgubiri din partea statului. Acest lucru se datorează faptului că, în majoritatea cazurilor, despăgubirile de la stat se acordă numai dacă victimele nu au primit despăgubiri de la autorul infracțiunii.

(e) Dispoziții privind o mai bună aliniere a măsurilor de protecție a victimelor la nevoile acestora, pentru a se garanta siguranța victimelor vulnerabile (articolele 22 și 23)

Articolul 22 din directivă prevede dreptul victimei la o evaluare promptă și individuală a nevoilor sale de protecție. Scopul evaluării este de a stabili dacă o victimă este în vreun fel deosebit de vulnerabilă la victimizare secundară (vătămare cauzată de procedura penală) și la victimizare repetată, intimidare și/sau răzbunare (prejudiciul cauzat de autorul infracțiunii), astfel încât să poată fi aplicate măsuri de protecție adecvate. Aceste măsuri de protecție sunt prevăzute la articolul 23 din directivă. **Condițiile pentru evaluările individuale sunt**

⁴⁶ Majoritatea părților interesate consultate consideră că dreptul victimelor de a obține despăgubiri de la autorul infracțiunii este inefficient și ar trebui consolidat.

⁴⁷ A se vedea în special practica judecătorilor din CZ, SK și AU.

⁴⁸ Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității impune în sarcina statelor membre obligația de a oferi acces la despăgubiri victimelor infracțiunilor săvârșite prin violență și cu intenție, inclusiv în cazurile transfrontaliere. Condițiile pentru un astfel de acces la despăgubiri sunt reglementate de procedurile naționale.

reglementate de legislația națională. În urma evaluării a reieșit că dreptul la o evaluare individuală este una dintre cele mai importante realizări ale directivei. Cu toate acestea, în practică, calitatea sa este adesea afectată de următoarele trei deficiențe identificate:

- evaluarea are loc prea târziu în cadrul procedurii;
- **se desfășoară fără participarea unor psihologi și a serviciilor de sprijinire a victimelor** care au competența de a evalua situația psihologică a fiecărei victime;
- **neglijază riscurile pe care le prezintă autorul infracțiunii**, care poate deține arme și poate abuza de droguri sau de alcool.

Evaluările individuale ale nevoilor victimelor trebuie să fie efectuate în mod corect, pentru a se asigura că victimele sunt protejate în mod adecvat. În lipsa acestor evaluări, victimele nu pot beneficia de măsurile speciale de protecție prevăzute la articolul 23 din directivă. Aceste măsuri includ tehnici speciale de intervievare, lipsa contactului vizual cu autorul infracțiunii și lipsa obligației de a fi prezentă în sala de judecată. Cu toate acestea, nu includ măsuri de protecție fizică de autorul infracțiunii (cum ar fi ordinele de protecție), chiar dacă drepturile victimelor la protecție în temeiul directivei includ protecția împotriva victimizării secundare și a victimizării repetate. Evaluarea și consultările indică faptul că această lacună din directivă nu a fost remediată prin legislația și practicile naționale. Numeroase părți interesate consultate în cadrul evaluării au constatat că **dreptul victimelor la protecție nu este disponibil pe scară largă și ar trebui consolidat.**

Prezenta revizuire prevede modificări specifice ale evaluării nevoilor individuale ale victimelor (prin modificări punctuale ale actualului articolul 22), adăugându-se următoarele elemente:

- efectuarea evaluării la primul contact cu autoritățile competente;
- implicarea serviciilor de sprijin, a autorităților de aplicare a legii și a sistemului judiciar – protocoalele care urmează să fie instituite în temeiul noului articolul 26a vor prevedea măsuri practice cu privire la modul în care această cooperare ar trebui să fie instituită în statele membre;
- evaluarea riscurilor prezentate de autor (cum ar fi abuzul de alcool sau deținerea de arme);
- inclusiv o evaluare a nevoilor individuale de sprijin.

În plus, această revizuire va **consolida utilizarea măsurilor de protecție pentru protecția fizică a victimelor**, cum ar fi ordinele de protecție, prin adăugarea unor măsuri de protecție fizică pe lista măsurilor de protecție specializate prevăzute în prezent la articolul 23 din directivă. Prezenta propunere va contribui la creșterea gradului de sensibilizare cu privire la măsurile naționale de protecție disponibile, inclusiv cu privire la ordinele de protecție. Propunerea vizează, de asemenea, simplificarea modului în care acestea sunt aplicate în prezent.

În general, măsurile propuse în prezenta revizuire cu privire la evaluări individuale mai specifice vor aduce beneficii tuturor victimelor, deoarece vor asigura că este bine evaluată necesitatea unor măsuri de protecție. Revizuirea urmărește, de asemenea, să faciliteze recunoașterea reciprocă a ordinelor europene de protecție prin îmbunătățirea modului în care acestea sunt aplicate la nivel național.

(f) Utilizarea comunicațiilor electronice (articolul 26b)

De la adoptarea directivei au existat numeroase evoluții tehnologice (în materie de **digitalizare**). Victimele din UE nu beneficiază încă de potențialul noilor tehnologii, deoarece nu sunt disponibile instrumente digitale adecvate pentru a le îmbunătăți accesul la justiție, cum ar fi posibilitatea de a denunța infracțiunile online sau de a primi acces online la dosarele victimelor⁴⁹.

Pentru a remedia deficiențele identificate, Comisia propune măsuri privind utilizarea comunicațiilor electronice (**noul articol 26b**). În special, statele membre vor fi obligate să le ofere victimelor posibilitatea de a-și exercita drepturile la informare și de a avea acces la justiție prin intermediul comunicațiilor electronice. Măsurile propuse sunt în conformitate cu politica Comisiei privind digitalizarea, inclusiv cu propunerea sa privind digitalizarea justiției.

(g) Drepturile persoanelor cu dizabilități (articolul 26c)

Evaluarea a arătat că persoanele cu dizabilități încă nu pot beneficia pe deplin de drepturile lor în calitate de victime ale criminalității. În ultimii zece ani de la adoptarea directivei au avut loc evoluții majore în ceea ce privește asigurarea accesibilității produselor și serviciilor pentru persoanele cu dizabilități. În special, în 2019, Comisia a adoptat Directiva (UE) 2019/882 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor⁵⁰. Cu ocazia revizuirii Directivei privind drepturile victimelor, Comisia recunoaște aceste evoluții și propune facilitarea accesului la justiție pentru victimele cu dizabilități. Comisia propune adăugarea unei dispoziții specifice, transversale, privind drepturile victimelor cu dizabilități, pentru a se asigura că serviciile și măsurile de protecție le sunt accesibile acestora și că mijloacele de comunicare digitală sunt în concordanță cu cerințele prevăzute în anexa I la Directiva privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (noul articol 26b).

(h) Dreptul victimelor la căi de atac (articolul 26d)

În prezent, Directiva privind drepturile victimelor nu prevede căi de atac la dispoziția victimelor criminalității cărora li s-au încălcat drepturile conferite prin directivă. Un astfel de drept decurge din principiul efectivității dreptului UE, care impune statelor membre să instituie căi de atac adecvate și eficiente în cazul încălcării unui drept conferit în temeiul dreptului Uniunii. Lipsa unei astfel de norme și necesitatea de a introduce o astfel de normă au fost evidențiate în rapoartele FRA. În plus, în martie 2023, Consiliul Europei a adoptat Recomandarea privind drepturile, serviciile și sprijinul pentru victimele criminalității⁵¹, care prevede dreptul victimelor la o cale de atac.

Pentru a rezolva problema, Comisia propune adăugarea unei dispoziții – noul articol 26d – privind instituirea unor căi de atac de care să dispună victimele cărora li s-au încălcat drepturile conferite prin directivă. Această dispoziție reflectă dispoziții similare din normele UE privind drepturile persoanelor suspectate și acuzate. Se elimină astfel omisiunea actuală și se asigură echilibrul necesar între drepturile persoanelor suspectate și acuzate și drepturile victimelor.

(i) Obligații specifice în ceea ce privește victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice (articolul 27a)

⁴⁹ A se vedea evaluarea impactului care însoțește propunerea Comisiei privind digitalizarea justiției [SWD(2021) 392 final].

⁵⁰ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor.

⁵¹ Recomandarea Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind drepturile, serviciile și sprijinul pentru victimele criminalității CM/Rec(2023)2, adoptată la 15 martie 2023.

Comisia propune introducerea unei dispoziții care să clarifice legătura dintre propunerea de revizuire a directivei și propunerea legislativă privind violența împotriva femeilor și violența domestică. În conformitate cu această dispoziție, statele membre trebuie să pună în aplicare măsurile prevăzute în Directiva privind drepturile victimelor, indiferent de obligațiile care decurg din cealaltă propunere. Obiectivul acestei dispoziții este de a se asigura că statele membre se asigură că transpun pe deplin ambele directive și că acordă o atenție deosebită transpunerii unor norme cu caracter specific privind victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Măsurile din cadrul ambelor propuneri se vor aplica victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice.

- (j) Cerința privind colectarea datelor privind drepturile victimelor o dată la trei ani (articolul 28)

Articolul 28 prevede că, la fiecare 3 ani, statele membre trebuie să transmită Comisiei date care să arate modul în care victimele și-au exercitat drepturile prevăzute în directivă.

Cu toate acestea, evaluarea directivei a arătat că există încă lacune majore în colectarea datelor. În special, datele colectate de statele membre nu sunt cuprinzătoare și adesea nu sunt comparabile. Prin urmare, Comisia propune instituirea unei obligații în sarcina statelor membre de a crea un sistem de colectare, producere și difuzare a statisticilor privind victimele criminalității printr-o modificare a articolului 28. Statisticile ar trebui să includă date relevante pentru aplicarea procedurilor naționale privind victimele criminalității, inclusiv următorul set minim de indicatori: numărul și tipul infracțiunilor denunțate, vârsta și sexul victimelor. Datele ar trebui să includă, de asemenea, informații privind modul în care victimele și-au exercitat drepturile prevăzute în prezenta directivă.

Comisia va sprijini statele membre în colectarea datelor, inclusiv prin elaborarea unor standarde comune, formate de dezagregare și raportare a datelor. Statele membre trebuie să transmită aceste date Comisiei (Eurostat) o dată la trei ani. Propunerea de revizuire a Directivei privind drepturile victimelor recunoaște, de asemenea, rolul pe care Agenția pentru Drepturi Fundamentale l-a jucat în sprijinirea Comisiei și a statelor membre în colectarea și analizarea datelor privind modul în care victimele și-au exercitat drepturile în temeiul directivei în ultimii zece ani de la adoptarea directivei. Obiectivul adăugării rolului Agenției pentru Drepturi Fundamentale la dispoziția privind colectarea datelor este de a asigura faptul că agenția va fi în măsură să își continue activitatea de calitate și va continua să sprijine Comisia și statele membre în îndeplinirea acestei sarcini.

Se preconizează că această măsură va îmbunătăți exhaustivitatea, coerența și comparabilitatea datelor privind victimele criminalității în diferite perioade de referință și între statele membre. De asemenea, se va îmbunătăți colectarea datelor la nivelul UE. Pentru a nu împovăra statele membre cu colectarea datelor, frecvența colectării datelor către Comisie (Eurostat) se va stabili la trei ani.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**de modificare a Directivei 2012/29/UE de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁵²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁵³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Pentru a se asigura faptul că victimele criminalității beneficiază de informații, sprijinire și protecție adecvate și că pot participa la procedurile penale, Uniunea a adoptat Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁴.
- (2) Comisia a evaluat modul în care victimele și-au exercitat drepturile prevăzute de Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului și a publicat concluziile la care a ajuns în raportul de evaluare⁵⁵. Evaluarea arată că, deși Directiva 2012/29/UE a adus, în linii mari, beneficiile preconizate și a avut o influență pozitivă asupra drepturilor victimelor, persistă probleme specifice legate de drepturile pe care le au victimele în temeiul acestei directive. Printre deficiențele identificate se numără faptul că victimele nu se pot prevala pe deplin de dreptul de a avea acces la informații, de a beneficia de sprijinire și protecție în conformitate cu nevoile individuale ale fiecăreia dintre ele, de a participa la procedurile penale și de a obține o hotărâre privind despăgubirile de la autorul infracțiunii în cursul procedurii penale. Această revizuire a Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului răspunde deficiențelor constatate în evaluare și cu ocazia numeroaselor consultări.

⁵² JO C , , p. .

⁵³ JO C , , p. .

⁵⁴ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

⁵⁵ Document de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluarea Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 [SWD(2022) 0179 final].

- (3) Pentru a le oferi victimelor mijloace moderne prin care să își exercite fără sincope drepturile, statele membre ar trebui să le permită acestora să comunice pe cale electronică cu autoritățile naționale competente. Victimele ar trebui să aibă posibilitatea de a folosi instrumente electronice pentru a primi informații cu privire la drepturile de care dispun și cu privire la caz și pentru a denunța infracțiunile și de a comunica în alt mod cu autoritățile competente și cu serviciile de sprijinire cu privire la alte aspecte prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor. Victimele ar trebui să aibă posibilitatea de a alege metoda de comunicare preferată, iar statele membre ar trebui să prevadă astfel de tehnologii de comunicare și informare ca alternativă la metodele standard de comunicare, fără însă a le înlocui complet pe acestea din urmă.
- (4) Pentru a asigura mijloace de comunicare complete, ținând seama de complexitatea nevoilor victimelor în ceea ce privește dreptul lor de acces la informații, toate victimele, indiferent de locul din UE și de circumstanțele în care a avut loc infracțiunea, ar trebui să poată accesa liniile de asistență telefonică, care să le fie destinate, prin utilizarea numărului de telefon 116 006 la nivelul UE sau prin conectarea la site-urile internet dedicate. La aceste linii de asistență telefonică victimele ar trebui să poată primi informații cu privire la drepturile pe care le au, să beneficieze de sprijin emoțional și să fie îndrumate către poliție sau către alte servicii, inclusiv către alte linii de asistență telefonică specializate – dacă este necesar. Astfel de linii de asistență telefonică ar trebui, de asemenea, să îndrume victimele către alte linii de asistență telefonică specializate, menționate în Decizia 2007/116/CE a Comisiei⁵⁶, cum ar fi numărul armonizat al liniei telefonice de asistență pentru copii „116 111”, numărul armonizat pentru copiii dispăruți „116 000” și numărul armonizat pentru cazurile de violență bazată pe gen „116 116”.
- (5) Linia de asistență telefonică generală pentru victime nu ar trebui să afecteze funcționarea liniilor de asistență specifice și specializate, cum ar fi liniile de asistență telefonică pentru copii și liniile de asistență pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, astfel cum se prevede în Directiva (UE).../... a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁷ [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*]. Liniile de asistență telefonică generale pentru victime ar trebui să funcționeze în completarea liniilor de asistență telefonică specializate.
- (6) Denunțarea infracțiunilor în Uniune ar trebui îmbunătățită pentru a combate impunitatea, pentru a evita victimizarea repetată și pentru a asigura societăți mai sigure. Este necesar să se combată indiferența publicului față de criminalitate, prin încurajarea persoanelor care sunt martori la comiterea de infracțiuni să denunțe acest lucru și să le acorde asistență victimelor și prin crearea unor medii mai sigure pentru ca victimele să raporteze infracțiunile. Pentru victimele care sunt migranți în situație ilegală în Uniune, un mediu sigur pentru denunțarea infracțiunilor înseamnă reducerea temerilor legate de inițierea procedurilor de returnare ca urmare a contactării autorităților de aplicare a legii. Datele cu caracter personal ale victimelor care sunt

⁵⁶ Decizia nr. 2007/116/CE a Comisiei din 15 februarie 2007 privind rezervarea seriei naționale de numere care încep cu 116 ca numere armonizate pentru servicii armonizate cu caracter social (JO L 49, 17.2.2007, p. 30).

⁵⁷ Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO ...).

migranți în situație ilegală în Uniune nu ar trebui să fie transferate autorităților competente în domeniul migrației cel puțin până la finalizarea primei evaluări individuale, menționată la articolul 22 din Directiva 2012/29/UE. Denunțarea infracțiunii și participarea la proceduri penale în temeiul Directivei 2012/29/UE nu creează niciun drept în ceea ce privește statutul șederii victimei și nici nu au efect suspensiv atunci când se stabilește statutul șederii acesteia. Toate victimele vulnerabile – cum ar fi victimele copii sau victimele aflate în detenție – care se află într-o relație bazată pe intimidare sau care depind în alt mod de autorul infracțiunii ori a căror mobilitate este limitată ar trebui să poată denunța infracțiunea în condiții care să țină seama de situația lor specifică și în conformitate cu protocoalele instituite în mod specific în acest scop.

- (7) Ar trebui să fie disponibile servicii de sprijin specifice și integrate pentru o gamă largă de victime cu nevoi specifice. Printre astfel de victime se numără nu numai victimele violenței sexuale, victimele violenței bazate pe gen și victimele violenței domestice, ci și victimele traficului de persoane, victimele criminalității organizate, victimele cu dizabilități, victimele exploatării, victimele infracțiunilor motivate de ură, victimele terorismului sau victimele principalelor infracțiuni internaționale. Ca răspuns la deficiențele identificate în evaluare, statele membre ar trebui să instituie protocoale specifice pe baza cărora să se organizeze acțiunile serviciilor specializate de sprijin pentru a aborda în mod cuprinzător nevoile multiple ale victimelor cu nevoi specifice. Aceste protocoale ar trebui să se elaboreze în urma coordonării și cooperării dintre autoritățile de aplicare a legii, autoritățile de urmărire penală, judecători, autoritățile responsabile de detenție, serviciile de justiție reparatorie și serviciile de sprijinire a victimelor.
- (8) Pentru a evita consecințele grave ale victimizării la o vârstă fragedă, care pot afecta victimele pentru tot restul vieții, este esențial să se asigure că toți copiii victime beneficiază de cel mai înalt nivel de sprijinire și protecție. Victimele cele mai vulnerabile, inclusiv copiii care sunt victime ale abuzului sexual, copiii care sunt victime ale traficului de persoane și copiii victime care au fost în alt mod deosebit de afectați de infracțiune din cauza gravității sau a circumstanțelor specifice în care a fost comisă, ar trebui să beneficieze de servicii de sprijinire și protecție specifice și integrate, care să includă o abordare coordonată și cooperantă a serviciilor judiciare și sociale din aceleași incinte. Astfel de servicii ar trebui furnizate într-un spațiu dedicat. Pentru a se asigura că victima copil este protejată în mod eficient în cazurile în care o infracțiune implică titularul răspunderii părintești sau există un conflict de interese între copil și titularul răspunderii părintești, a fost adăugată o dispoziție care să garanteze că, în cazuri precum denunțarea unei infracțiuni, interviurile medicale sau medico-legale, trimiterea la servicii de sprijin sau sprijinul psihologic, printre altele, aceste acte nu sunt condiționate de consimțământul titularului răspunderii părintești, ținând întotdeauna seama de interesul superior al copilului.
- (9) Pentru ca victimele să simtă că se face dreptate și să își poată apăra interesele, este important ca acestea să fie prezente și să poată participa activ la procedurile penale. Acesta este motivul pentru care toate victimele din Uniune, indiferent de statutul lor în cadrul procedurii penale, care este stabilit de legislația națională, ar trebui să aibă dreptul la o cale de atac eficientă în temeiul dreptului intern în cazul în care li se încalcă drepturile prevăzute în prezenta directivă. În plus, toate victimele din Uniune, indiferent de statutul lor în cadrul procedurii penale, ar trebui să aibă dreptul de a solicita revizuirea hotărârilor pronunțate în cursul procedurilor judiciare și care le afectează în mod direct. Astfel de hotărâri ar trebui să includă cel puțin punerea la

dispoziție a serviciilor de interpretare în timpul audierilor în instanță și măsuri speciale de protecție disponibile pentru victimele cu nevoi speciale de protecție. Normele procedurale în temeiul cărora victimele pot solicita revizuirea unor astfel de hotărâri luate în cursul procedurilor judiciare ar trebui să fie stabilite de legislația națională, care ar trebui să ofere garanțiile necesare că o astfel de posibilitate de revizuire nu ar prelungi în mod disproporționat procedura penală.

- (10) Toate victimele ar trebui evaluate cu promptitudine, în mod adecvat, eficient și proporțional. Este esențial să se asigure că victimele primesc sprijinul și protecția corespunzătoare nevoilor lor individuale. Evaluarea individuală a nevoilor de sprijinire și de protecție ale victimelor ar trebui efectuată în etape. În cadrul primei etape, toate victimele ar trebui evaluate de la primul contact cu autoritățile competente, pentru a se asigura că victimele cele mai vulnerabile sunt identificate în etapele foarte timpurii ale procedurii. În următoarele etape, victimele care au nevoie de o evaluare aprofundată ar trebui să fie evaluate de serviciile de sprijinire a victimelor, inclusiv de psihologi. Aceste servicii sunt cele mai în măsură să evalueze starea de bine a victimelor. Evaluarea individuală ar trebui, de asemenea, să ia în considerare situația autorului infracțiunii, care poate avea antecedente de violență, poate deține arme sau poate abuza de droguri și, ca atare, poate prezenta riscuri mai mari pentru victime. Evaluarea individuală a nevoilor victimelor ar trebui să includă și evaluarea nevoilor de sprijin ale acestora, nu numai de protecție. Este esențial să se identifice victimele care au nevoie de sprijin special, astfel încât acestora să li se acorde un sprijin specific, cum ar fi asistența psihologică gratuită prelungită.
- (11) Ca urmare a evaluării aprofundate a nevoilor de protecție ale victimelor, victimele care au nevoie de protecție fizică ar trebui să poată primi această protecție într-o formă adaptată situației lor specifice. Astfel de măsuri ar trebui să includă prezența autorităților de aplicare a legii sau îndepărtarea autorului infracțiunii pe baza ordinelor naționale de protecție. Astfel de măsuri pot fi de natură penală, administrativă sau civilă.
- (12) Toate victimele ar trebui să poată obține o hotărâre privind despăgubirile de la autorul infracțiunii în cadrul procedurilor penale, pentru a evita implicarea lor în proceduri multiple greoaie și îndelungate în cadrul unei acțiuni civile separate. Toate victimele ar trebui să beneficieze de sisteme de despăgubire în cadrul cărora, în urma pronunțării unei hotărâri privind despăgubirile de la autorul infracțiunii la încheierea procedurii penale, acestea să primească, fără întârziere, despăgubiri din partea statului. Ulterior, statul ar trebui să poată recupera despăgubirile de la autorul infracțiunii. Această abordare a despăgubirii scutește victimele de riscurile de victimizare secundară, întrucât victimele nu sunt obligate să intre în contact cu infractorii atunci când primesc despăgubiri. Un astfel de acces facilitat la despăgubiri din partea autorului infracțiunii în cursul procedurii penale nu afectează obligațiile statelor membre de a asigura existența unui sistem de despăgubire a victimelor infracțiunilor săvârșite cu intenție și prin violență pe teritoriile lor respective, care să garanteze despăgubirea echitabilă și adecvată a victimelor în temeiul Directivei 2004/80/CE a Consiliului⁵⁸.
- (13) Victimele nu pot beneficia efectiv de drepturile lor la informare, sprijinire și protecție în conformitate cu nevoile individuale pe care le au dacă în sistemele naționale de

⁵⁸ Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității (JO L 261, 6.8.2004, p. 15).

justiție entitățile care intră în contact cu victimele nu cooperează și nu se coordonează între ele. Victimele nu își pot exercita efectiv drepturile în temeiul Directivei 2012/29/UE în lipsa unei cooperări și coordonări strânse a autorităților de aplicare a legii, a parchetelor, a sistemului judiciar, a serviciilor de justiție reparatorie, a serviciilor de despăgubire și a serviciilor de sprijinire a victimelor de la nivel național. Alte autorități, cum ar fi cele din domeniul asistenței medicale, al educației și al serviciilor sociale, sunt încurajate să participe la această cooperare și coordonare. Acest lucru este valabil în special în ceea ce privește victimele copii.

- (14) Protocoalele naționale sunt esențiale pentru a se asigura că victimele primesc informații cu privire la drepturile pe care le au și cu privire la cazul lor și că sunt evaluate în mod adecvat pentru a le permite să beneficieze de sprijinul și protecția care corespund nevoilor individuale ale fiecărei victime, nevoi care se schimbă în timp. Protocoalele ar trebui stabilite prin măsuri legislative într-un mod care să corespundă cel mai bine ordinilor juridice naționale și organizării justiției în statele membre. Ar trebui reglementate acțiunile privind furnizarea de informații victimelor, facilitarea denunțării de infracțiuni pentru victimele cele mai vulnerabile, inclusiv pentru cele aflate în detenție, și evaluarea individuală a nevoilor victimelor. Măsurile legislative de instituire a protocoalelor ar trebui să specifice elementele esențiale necesare pentru prelucrarea datelor, inclusiv destinatarii datelor cu caracter personal și categoriile de date care vor fi prelucrate în contextul funcționării protocoalelor. Protocoalele ar trebui să prevadă instrucțiuni generale privind modul de abordare a serviciilor și a acțiunilor prevăzute în Directiva 2012/29/UE într-un mod cuprinzător, nu la nivel de cazuri individuale.
- (15) Statele membre ar trebui să aloce suficiente resurse umane și financiare pentru a asigura respectarea efectivă a măsurilor prevăzute în Directiva 2012/29/UE. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită înființării de linii de asistență telefonică pentru victime, care să asigure buna funcționare a serviciilor specializate de sprijinire și evaluarea individuală a nevoilor de protecție și de sprijinire ale victimelor, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt furnizate de organizații guvernamentale.
- (16) Uniunea și statele membre sunt părți la Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități⁵⁹ și li se impun obligațiile care le revin în limitele competențelor lor respective. În temeiul articolului 13 din convenția respectivă, statele părți sunt obligate să asigure accesul efectiv la justiție pentru persoanele cu dizabilități în condiții egale cu celelalte persoane, din care derivă necesitatea de a asigura accesibilitatea și de a oferi amenajări corespunzătoare, astfel încât victimele cu dizabilități să își poată exercita drepturile în calitate de victime în condiții de egalitate cu ceilalți. Cerințele de accesibilitate prevăzute în anexa I la Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁰ pot facilita punerea în aplicare a convenției menționate și pot asigura faptul că drepturile victimelor prevăzute în Directiva 2012/29/UE le sunt accesibile persoanelor cu dizabilități.

⁵⁹ JO L 23, 27.1.2010, p. 37.

⁶⁰ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

- (17) Eurojust ar trebui să se asigure că se acordă atenția cuvenită cererilor privind drepturile victimelor în conformitate cu mandatul său în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului⁶¹.
- (18) Colectarea de date exacte și coerente și publicarea promptă a datelor și a statisticilor colectate sunt fundamentale pentru a asigura o cunoaștere deplină a aspectelor legate de drepturile victimelor criminalității la nivelul Uniunii. Se preconizează că introducerea unei cerințe ca statele membre să colecteze și să trimită Comisiei, o dată la trei ani, date privind aplicarea procedurilor naționale privind victimele criminalității, într-un mod armonizat, va constitui o etapă relevantă pentru a asigura adoptarea unor politici și strategii bazate pe date. Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene ar trebui să continue să sprijine statele membre și Comisia Europeană în colectarea, producerea și difuzarea de statistici privind victimele criminalității și în raportarea cu privire la modul în care victimele și-au exercitat drepturile prevăzute în prezenta directivă.
- (19) Principiul eficacității dreptului Uniunii impune instituirea de către statele membre a unor căi de atac adecvate și eficiente în eventualitatea încălcării unui drept conferit persoanelor prin dreptul Uniunii. Ar trebui să fie disponibilă o cale de atac eficientă în cazul în care exercitarea drepturilor prevăzute în Directiva 2012/29/UE este subminată sau refuzată integral sau parțial.
- (20) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din cauza necesității de a facilita cooperarea judiciară în materie penală prin asigurarea încrederii în accesul egal la drepturile victimelor, indiferent de locul din UE în care s-a produs infracțiunea, dar, ținând seama de amploarea și efectele măsurilor avute în vedere, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (21) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (22) [În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat [prin scrisoarea din ...] dorința de a lua parte la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.]
SAU
[În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul

⁶¹ Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138).

menționat, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, care nu este obligatorie pentru Irlanda și nu i se aplică.]

(23) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁶² și a emis un aviz la [XX XX 2023]⁶³,

(24) Prin urmare, Directiva 2012/29/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2012/29/UE se modifică după cum urmează:

(1) Se introduce următorul articol:

„Articolul 3a

Linia de asistență telefonică pentru victime

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a institui linii de asistență telefonică ușor de accesat și de folosit, gratuite și confidențiale, destinate victimelor, care:
 - (a) să le ofere informațiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1);
 - (b) să le ofere sprijin emoțional;
 - (c) să le îndrume către servicii de sprijin specializate și/sau linii de asistență telefonică specializate, dacă este necesar.
 2. printr-o linie telefonică de asistență conectată la numărul armonizat al UE „116 006” și prin alte tehnologii ale informației și comunicațiilor, inclusiv site-uri web.
 3. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a asigura disponibilitatea serviciilor menționate la alineatele (1) și (2) în alte limbi, cel puțin în limbile cele mai utilizate în statul membru.
 4. Liniile de asistență telefonică pot fi înființate de organizații publice sau guvernamentale și pot funcționa cu profesioniști sau cu voluntari.”.
- (2) Se introduce următorul articol 5a:

„Articolul 5a

Denunțarea infracțiunilor

1. Statele membre se asigură că victimele pot sesiza autoritățile competente în legătură cu săvârșirea de infracțiuni prin intermediul unor tehnologii ale informației și comunicațiilor ușor de accesat și de folosit. O astfel de posibilitate include prezentarea de dovezi, dacă este posibil.

⁶² Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁶³ [OP: Footnote once available]

2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja orice persoană care știe sau suspectează, cu bună-credință, că au fost comise infracțiuni sau că este posibil să aibă loc alte acte de violență să sesizeze autoritățile competente.
 3. Statele membre se asigură că victimele pot denunța în mod eficace comiterea de infracțiuni în centrele de detenție. În noțiunea de spații de detenție intră, pe lângă închisori, centre de detenție și celule de reținere pentru persoane suspectate și acuzate, centre specializate de cazare a solicitanților de protecție internațională luați în custodie publică, centre de cazare în perioada anterioară îndepărtării de pe teritoriu și alte centre de cazare în care se află solicitanții și beneficiarii de protecție internațională.
 4. În cazul în care denunțarea infracțiunii este făcută de către copii, statele membre se asigură că procedurile de denunțare sunt sigure, confidențiale, concepute și accesibile într-un mod adaptat copiilor și utilizează un limbaj corespunzător vârstei și maturității lor.
 5. Statele membre se asigură că autorităților competente care intră în contact cu o victimă care denunță o infracțiune li se interzice să transfere date cu caracter personal referitoare la statutul șederii victimei către autoritățile competente din domeniul migrației, cel puțin până la finalizarea primei evaluări individuale menționate la articolul 22.”.
- (3) Articolul 8 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că victimele sunt contactate de serviciile de sprijinire generale sau specializate relevante în cazul în care, în urma evaluării individuale menționate la articolul 22, se demonstrează că au nevoie de sprijin și victima consimte să fie contactată de serviciile de sprijinire sau solicită sprijin.”;
 - (b) se adaugă următorul alineat:

„(6) Serviciile de sprijinire a victimelor rămân operaționale în perioade de criză, cum ar fi crizele sanitare, situațiile semnificative în materie de migrație sau alte stări de urgență.”.
- (4) Articolul 9 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) sprijin emoțional și, în cazul în care este disponibil, sprijin psihologic de îndată ce iau cunoștință de statutul de victimă al unei persoane. Dacă nevoia specială de sprijin psihologic a reieșit în urma evaluării individuale menționate la articolul 22, victimele care au nevoie de un astfel de sprijin beneficiază de sprijin psihologic atât timp cât este necesar.”;
 - (b) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) sprijin specific și integrat, inclusiv asistență și consiliere pentru depășirea traumelor, pentru victimele cu nevoi specifice, cum ar fi victimele violenței sexuale, victimele violenței bazate pe gen, inclusiv violența împotriva femeilor și violența domestică care intră sub incidența Directivei (UE).../... a Parlamentului European și a

Consiliului⁶⁴ [privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice], victimele traficului de persoane, victimele criminalității organizate, victimele cu dizabilități, victimele exploatării, victimele infracțiunilor motivate de ură, victimele terorismului, victimele crimelor internaționale celor mai grave.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) Statele membre furnizează serviciile de protecție și serviciile specializate de sprijinire necesare pentru a aborda în mod cuprinzător nevoile multiple ale victimelor cu nevoi specifice, în concordanță cu protocoalele menționate la articolul 26a alineatul (1) litera (c).”.

(5) În capitolul 2 se inserează următorul articol 9a:

„Articolul 9a

Servicii de sprijinire specifice și integrate pentru copii

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea unor servicii specializate specifice și integrate, adaptate copiilor, pentru a le oferi acestora sprijin și protecție adecvate vârstei, necesare pentru a aborda în mod cuprinzător multitudinea de nevoi ale copiilor victime.
 2. Serviciile de sprijinire dedicate și integrate pentru copiii victime prevăd un mecanism coordonat, multiinstituțional, care să includă următoarele servicii:
 - (a) furnizare de informații;
 - (b) examinare medicală;
 - (c) sprijin emoțional și psihologic;
 - (d) posibilitatea denunțării infracțiunilor;
 - (e) evaluarea individuală a nevoilor de protecție și sprijin menționate la articolul 22;
 - (f) înregistrarea video a mărturiilor prevăzută la articolul 24 alineatul (1).
 3. Serviciile menționate la alineatul (2) se furnizează în același sediu.”.
- (6) Se introduc următoarele articole 10a și 10b:

„Articolul 10a

Dreptul la asistență în instanță

Statele membre iau măsurile necesare pentru a acorda asistență la sediul instanței cu scopul de a le oferi informații și sprijin emoțional victimelor.

⁶⁴ Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO ...).”.

Dreptul la revizuirea deciziilor pronunțate în cursul procedurilor judiciare

1. Statele membre se asigură că victimele sunt informate fără întârziere cu privire la deciziile luate în cadrul procedurilor judiciare care le afectează în mod direct și că acestea au dreptul la o revizuire a acestor decizii. Astfel de decizii includ cel puțin decizii în temeiul următoarelor dispoziții:
 - (a) articolul 7 alineatul (1) în ceea ce privește deciziile privind interpretarea în cursul ședințelor de judecată;
 - (b) articolul 23 alineatul (3).
2. Normele procedurale în temeiul cărora victimele pot solicita revizuirea deciziilor menționate la alineatul (1) sunt stabilite de dreptul intern.

Statele membre se asigură că hotărârile judecătorești de soluționare a căilor de atac introduse în urma solicitării revizuirii sunt pronunțate într-un termen rezonabil.”.
- (7) Articolul 16 se modifică după cum urmează:
 - (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că, în cursul procedurilor penale, victimele au dreptul de a obține o hotărâre privind despăgubirile de la autorul infracțiunii, într-un termen rezonabil.”;
 - (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente plătesc direct victimei despăgubirile acordate, fără întârzieri nejustificate. Autoritățile competente se subrogă în dreptul victimei în raport cu autorul infracțiunii pentru valoarea despăgubirii acordate.”.
- (8) Articolul 17 se modifică după cum urmează:
 - (a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) de a recurge, în măsura posibilului, la dispozițiile privind videoconferințele și teleconferințele pentru a facilita participarea la procedurile penale a victimelor care au reședința în străinătate.”;
 - (b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente pot solicita asistență din partea Eurojust și pot transmite Eurojust informațiile menite să faciliteze cooperarea cu autoritățile competente ale altor state membre în cazurile transfrontaliere.”.
- (9) La articolul 21, se adaugă următorul alineat:

„(3) Statele membre se asigură că datele cu caracter personal referitoare la o victimă care îi permit autorului infracțiunii să identifice locul de reședință al victimei sau să contacteze victima în orice mod nu îi sunt furnizate autorului infracțiunii, nici direct, nici indirect.”.
- (10) Articolul 22 se modifică după cum urmează:
 - (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea individuală a victimelor pentru identificarea nevoilor de sprijin și de protecție specifice”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că victimele beneficiază de o evaluare promptă și individuală pentru a li se identifica nevoile de sprijin și protecție specifice și pentru a se determina dacă și în ce măsură acestea ar putea beneficia de măsurile speciale prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (c) și la articolele 23 și 24, având în vedere vulnerabilitatea lor deosebită la victimizare secundară și repetată sau la intimidare și răzbunare.”;

(c) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Evaluarea individuală se inițiază la primul contact al victimei cu autoritățile competente și durează atât timp cât este necesar, în funcție de nevoile specifice ale fiecărei victime. Dacă, în urma etapei inițiale a evaluării individuale de către autoritățile cu care victimele au primul contact, reiese că este necesar să se continue evaluarea, aceasta se efectuează în colaborare cu instituțiile și organismele relevante în funcție de stadiul procedurii și de nevoile individuale ale victimelor, în conformitate cu protocoalele menționate la articolul 26a.”;

(d) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Evaluarea individuală ia în considerare în special:

- (a) caracteristicile personale ale victimei, inclusiv experiențele relevante de discriminare, în special atunci când discriminarea este bazată pe o combinație de mai multe motive, cum ar fi sexul, genul, vârsta, handicapul, religia sau convingerile, limba, rasa, originea socială sau etnică, orientarea sexuală;
- (b) tipul sau natura infracțiunii;
- (c) circumstanțele infracțiunii;
- (d) relația cu autorul infracțiunii și caracteristicile acestuia.

(3) În contextul evaluării individuale, se acordă o atenție deosebită:

- (a) victimelor care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii;
- (b) victimelor unei infracțiuni din cauza prejudecăților sau din motive de discriminare care ar putea fi legate, în special, de caracteristicile lor personale;
- (c) victimelor a căror relație cu autorul infracțiunii și dependență de acesta le fac deosebit de vulnerabile.

În acest sens, se acordă o atenție corespunzătoare următoarelor categorii de victime: victimele terorismului, ale criminalității organizate, ale traficului de persoane, ale violenței bazate pe gen, inclusiv ale violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, ale violenței sexuale, ale exploatării sau ale infracțiunilor motivate de ură, victimele crimelor internaționale celor mai grave și victimele cu dizabilități. Se acordă o atenție deosebită victimelor care se încadrează în mai multe dintre aceste categorii.”;

(e) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) În contextul evaluării individuale, se acordă o atenție deosebită riscului pe care îl prezintă autorul infracțiunii, inclusiv riscului de comportament violent și de vătămare corporală, utilizării armelor, implicării într-un grup de criminalitate

organizată, abuzului de droguri sau de alcool, rețelilor tratamente aplicate minorului, problemelor de sănătate mintală, comportamentului de urmărire în scopul hărțuirii, exprimării amenințărilor sau discursurilor de incitare la ură.”;

(f) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În sensul prezentei directive, se prezumă că victimele copii au nevoie de sprijin și de protecție specifice din cauza vulnerabilității la victimizarea secundară și repetată sau la intimidare și răzbunare. Pentru a se determina dacă și în ce măsură ar beneficia de măsurile speciale prevăzute la articolele 23 și 24, victimele copii fac obiectul unei evaluări individuale astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol. Evaluarea individuală a victimelor copii se organizează în cadrul serviciilor de sprijinire specifice și integrate menționate la articolul 9a.”;

(g) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Evaluarea individuală se desfășoară cu strânsă implicare a victimelor și ia în considerare dorințele acestora, inclusiv refuzul de a beneficia de măsurile speciale prevăzute la articolele 8, 9, 9a, 23 și 24.”;

(h) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Autoritățile competente actualizează evaluarea individuală la intervale regulate pentru a se asigura că măsurile de sprijin și de protecție corespund situației în schimbare a victimei. În cazul în care elementele de bază ale evaluării individuale s-au modificat în mod semnificativ, statele membre se asigură că aceasta este actualizată pe toată durata procedurilor penale.”.

(11) La articolul 23 alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) toate audierile victimelor violenței sexuale, ale violenței bazate pe gen, inclusiv ale victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice care intră sub incidența Directivei (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁵ [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*], cu excepția cazului în care sunt efectuate de un procuror sau de un judecător, sunt efectuate de o persoană de același sex cu victima, dacă victimele doresc acest lucru, cu condiția ca desfășurarea procedurilor penale să nu fie prejudiciată.”.

(12) La articolul 23, se adaugă următorul alineat:

„(4) Următoarele măsuri de asigurare a protecției fizice a victimelor sunt disponibile în cursul procedurilor penale pentru victimele cu nevoi specifice de protecție identificate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1):

- (a) prezența continuă sau temporară a autorităților de aplicare a legii;
- (b) ordine de interdicție, de restricție sau de protecție a victimelor de orice faptă de violență, inclusiv prin interzicerea sau limitarea anumitor comportamente periculoase ale autorului infracțiunii.”.

(13) La articolul 24, se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul implicării în infracțiune a titularului răspunderii părintești sau în cazul în care ar putea exista orice alt conflict de interese între copiii victime și titularul

⁶⁵ Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO ...).

răspunderii părintești, statele membre iau în considerare interesul superior al copilului și se asigură că orice act care necesită consimțământul nu este condiționat de consimțământul titularului răspunderii părintești.”.

- (14) În capitolul 5 se introduc următoarele articole:

„Articolul 26a

Protocoale prin coordonare și cooperare la nivel național

1. Statele membre stabilesc și pun în aplicare protocoale specifice privind organizarea serviciilor și acțiunilor prevăzute în prezenta directivă de către autoritățile competente și alte persoane care intră în contact cu victimele. Protocoalele se elaborează în urma coordonării și cooperării dintre autoritățile de aplicare a legii, autoritățile de urmărire penală, judecători, autoritățile responsabile cu detenția, serviciile de justiție reparatorie și serviciile de sprijinire a victimelor. Protocoalele specifice vizează cel puțin asigurarea faptului că:
 - (a) victimele primesc informații adaptate la nevoile lor individuale în schimbare; aceste informații trebuie să fie simple și ușor de înțeles, furnizate prompt și de mai multe ori în timp, în formate multiple, inclusiv oral, în scris și în format digital;
 - (b) victimele care se află în detenție, inclusiv închisori, în centre de detenție și în celule de reținere pentru persoane suspectate și acuzate, precum și în centre specializate de cazare a solicitanților de protecție internațională luați în custodie publică, centre de cazare în perioada anterioară îndepărtării de pe teritoriu sau în alte instituții, inclusiv în centre de cazare în care se află solicitanții și beneficiarii de protecție internațională:
 - (i) primesc informații cu privire la drepturile lor;
 - (ii) se pot prevala de un sistem facilitat de denunțare a infracțiunilor;
 - (iii) au acces la sprijin și protecție în conformitate cu nevoile lor individuale;
 - (c) evaluarea individuală a nevoilor de sprijin și protecție ale victimelor, menționată la articolul 22, și furnizarea de servicii de sprijinire pentru victimele cu nevoi specifice țin seama de nevoile individuale ale victimelor în diferitele etape ale procedurii penale.
2. Statele membre se asigură că protocoalele menționate la alineatul (1) sunt revizuite la intervale regulate pentru a se asigura eficacitatea acestora și cel puțin o dată la doi ani.
3. Statele membre iau măsurile legislative necesare pentru a permite colectarea și schimbul de informații, inclusiv de informații care conțin date cu caracter personal ale victimelor, între autoritățile competente și serviciile de sprijinire a victimelor, pentru a asigura accesul la informații și sprijinul și protecția adecvate ale victimelor individuale.

Articolul 26b

Utilizarea mijloacelor electronice de comunicare

1. Statele membre se asigură că victimele criminalității își pot exercita drepturile prevăzute la articolul 3a, articolul 4 alineatul (1), articolul 5 alineatul (1),

articolul 5a, articolul 6 alineatele (1), (2), (4), (5) și (6) și articolul 10b prin mijloace electronice de comunicare.

2. Victimele criminalității nu sunt împiedicate să acceseze sau să utilizeze în alt mod sistemele naționale care oferă mijloacele electronice de comunicare menționate la alineatul (1) din cauză că își au reședința într-un alt stat membru.
3. În cazul în care sistemele naționale ce oferă mijloace electronice de comunicare necesită utilizarea identificării electronice, a semnăturilor și a sigiliilor electronice, statele membre permit utilizarea sistemelor de identificare electronică notificate, a semnăturilor electronice calificate și a sigiliilor electronice calificate ale oricărui alt stat membru, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁶.

Articolul 26c

Drepturile persoanelor cu dizabilități

1. Statele membre se asigură că victimele cu dizabilități beneficiază în condiții egale cu celelalte persoane de mijloacele electronice de comunicare menționate la articolul 26b din prezenta directivă, prin respectarea cerințelor de accesibilitate prevăzute în anexa I la Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁷.
2. Statele membre se asigură că victimele cu dizabilități pot avea acces, în condiții egale cu celelalte persoane, la orice procedură, precum și la serviciile de sprijin și la măsurile de protecție reglementate de prezenta directivă, în conformitate cu cerințele de accesibilitate prevăzute în anexa I la Directiva (UE) 2019/882.

Statele membre se asigură că sunt prevăzute amenajări corespunzătoare pentru victimele cu dizabilități, la cerere.

Articolul 26d

Căi de atac

Statele membre se asigură că victimele beneficiază de o cale de atac eficientă în temeiul dreptului intern în cazul în care li se încalcă drepturile pe care le au în temeiul prezentei directive.”.

- (15) Se introduce următorul articol 27a:

⁶⁶ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

⁶⁷ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

Obligații specifice în ceea ce privește victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice

Atunci când statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, acestea se asigură că nu aduc atingere obligațiilor prevăzute de Directiva (UE).../... [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*], care sunt aplicabile în ceea ce privește astfel de victime în plus față de obligațiile prevăzute în prezenta directivă. În special, statele membre se asigură că:

- (a) linia de asistență telefonică pentru victime, astfel cum este menționată la articolul 3a din prezenta directivă, nu afectează funcționarea liniilor de asistență telefonică dedicate și specializate pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, astfel cum se prevede la articolul 31 din Directiva (UE).../... [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*];
 - (b) obligația de a lua măsuri în temeiul articolului 5a alineatul (2) din prezenta directivă nu aduce atingere obligației statelor membre de a lua măsuri specifice menite să încurajeze denunțarea faptelor de violență împotriva femeilor și de violență domestică prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din Directiva (UE).../... [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*];
 - (c) obligația de a lua măsuri în temeiul articolului 5a alineatul (3) din prezenta directivă nu aduce atingere obligației statelor membre de a lua măsuri specializate menite să asigure denunțarea cazurilor de violență împotriva femeilor și de violență domestică săvârșite în centre de primire sau de detenție prevăzute la articolul 35 alineatul (4) din Directiva (UE).../... [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*];
 - (d) obligația de a lua măsuri în temeiul articolului 5a alineatul (4) din prezenta directivă nu aduce atingere obligației statelor membre de a lua măsuri specifice în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Directiva (UE).../... [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*];
 - (e) în ceea ce privește victimele violenței împotriva femeilor sau ale violenței domestice, dispozițiile [articolelor 18 și 19 din Directiva (UE).../... [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*]] se aplică în plus față de normele prevăzute la articolul 22 din Directiva 2019/29, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.”
 - (f) protocoalele privind evaluarea individuală a nevoilor de sprijin și protecție ale victimelor, astfel cum se menționează la articolul 26a coroborat cu articolul 22 din prezenta directivă, nu aduc atingere obligațiilor statelor membre de a emite orientări și de a institui mecanisme specifice pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, prevăzute la articolul 23 litera (b) și la articolul 40 alineatul (2) din Directiva (UE).../... [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*]].”
- (16) Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Furnizarea de date și statistici

1. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a institui un sistem de colectare, producere și diseminare a statisticilor privind victimele criminalității. Statisticile includ date relevante pentru aplicarea procedurilor naționale privind victimele criminalității, care cuprind cel puțin numărul și tipul infracțiunilor denunțate și numărul, vârsta, sexul victimelor și tipul infracțiunii. Acestea includ, de asemenea, informații privind modul în care victimele și-au exercitat drepturile prevăzute în prezenta directivă.
 2. Statele membre colectează statisticile menționate la prezentul articol pe baza unei dezagregări comune elaborate în cooperare cu Comisia (Eurostat). Statele membre transmit aceste date Comisiei (Eurostat) o dată la trei ani. Datele transmise nu conțin date cu caracter personal.
 3. Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene sprijină statele membre și Comisia în colectarea, producerea și diseminarea de statistici privind victimele criminalității și în raportarea cu privire la modul în care victimele și-au exercitat drepturile prevăzute în prezenta directivă.
 4. Comisia (Eurostat) sprijină statele membre în procesul de colectare a datelor menționat la alineatul (1), inclusiv prin stabilirea unor standarde comune privind unitățile de numărare, normele de numărare, dezagregarea comună, formatele de raportare și clasificarea infracțiunilor.
 5. Statele membre pun statisticile colectate la dispoziția publicului. Statisticile nu conțin date cu caracter personal.
 6. Colectarea datelor în temeiul alineatului (1) nu aduce atingere colectării de date specifice în temeiul articolului 44 din Directiva (UE).../... [*privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*].”.
- (17) Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

Rapoartele Comisiei și revizuirea

Până la [*șase ani de la adoptare*], Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive. În raport se evaluează în ce grad statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel tehnic.

Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

Articolul 2

Transpunere

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive [*în termen de doi ani de la data intrării sale în vigoare*], cu excepția dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 26b, care se adoptă și se publică [*în termen de patru ani de la data intrării sale în vigoare*]. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*